

STRAN
17

Odstranili so mu napačno znamenje

STRAN
15

Libijski otroci iz vojne na mirno Roglo

Št. 56/Leto 66/Celje, 19. julij 2011/Cena 1,10 EUR

novi tednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

VSE POTI VODIJO V MOSOVO PETICO

NAJ VAŠ OGLAS
VIDIJO V VSEH
GOSPODINJSTVIH
V SLOVENIJI.

REZERVIRAJTE SI
PROSTOR NA
agencija@nt-rc.si

Čas za odklop

Poletje in dopusti so namenjeni predvsem počitku in zabavi. Tega se zavedajo tudi v Laškem, kjer v poletnih dneh poskrbijo za vse žejne in zabave željne. Manjkala niso niti lepa dekleta ...

STRAN
7

Foto: Time

Podžupana dobili tudi v Šentjurju in Dobju

STRAN
5

Za kmetovanje moraš biti mlad, zagnan in malo nor

STRAN
3

Maratonski pohodnik čez Velebit

STRAN
11

Gospa, ki jo muce čakajo točno ob uri

STRAN
16

Celjani šokirali slovensko nogometno javnost

STRAN
12

Razdejanje po toči in neurju na Kozjanskem

Drobiž v nesreči

Koliko denarja bodo dobile kozjanske občine po neurju s točo?

Čeprav se življenje v občinah, ki jih je pred tednom dni prizadelo neurje s točo, za večino počasi vrača v stare tirnice, je med ljudmi kar precej nezadovoljstva tudi zaradi odziva države. Na ministrstvu za kmetijstvo sicer iščejo poti za pomoč prizadetim krajem, vendar ob omembi besed zavarovanje ali izplačilo ljudje velikokrat zmajujejo z glavami.

O pomoči je na zadnji seji razpravljala vlada, ki je najbolj prizadetim občinam za odpravo najhujših posledic namenila 250 tisoč evrov ter zadolžila ministrstvo za kmetijstvo, da pripravi načrt pomoči oškodovancem. Na ministrstvu že iščejo način, kako oškodovanemu kmetu čimprej izplačati subvencije. To pomeni, da bi subvencije namesto decembra ali celo prihodnje leto zaradi izjemnih razmer izplačali do konca septembra, za kar po-

trebujejo dovoljenje Evropske komisije. Kot je poudaril minister **Dejan Židan**, po prvih ogledih terena kmetijska svetovalna služba za ogrožena območja pripravlja tehnološka navodila tudi zato, da se prepreči nastajanje nove škode. »Pomemben je popis škode na ravni kmetije, kar nam omogoča likvidno pomoč kmetijam.«

Poleg ocenjevanja prizadetosti posameznih kmetij pripravljajo tudi poslovne

načrte, torej ideje, kaj storiti, da se bodo kmetije obdržale v funkciji in proizvodnji. »Dnevno preverjamo ukrepe, ki so trenutno na voljo,« je poudaril Židan, ki se bo med drugim srečal z vsemi župani, kmetijskimi svetovalci in strokovnjaki za odpravo škode.

Seveda se pojavljajo vprašanja glede zavarovanja kmetijskih pridelkov. Mnogo kmetov s Celjskega meni, da se ne splača, ker so premije previsoke. To dokazujejo tudi številke, čeprav država sofinancira polovico premije. Za letos so imeli na voljo okoli 13,4 milijonov evrov, »trenutna izkoriščenost pa se giblje med enim in dvema milijonom«, navaja Židan in

do daja, da izkoriščenost ne bo večja od 5 milijonov. Kot je pojasnil, je veliko kmetij v zadnjih letih postalo nelikvidnih in je zašlo v težave, v zadnjem času ni bilo veliko resnejših ujm, po njegovem

raziskovali, kdo je zavarovan, temveč bomo pomagali, ker so to splošni ukrepi pomoči,« je napovedal Židan.

So jim več vzeli, kot bodo dobili?

V občinah Kozjanskega vladni sklep o interventni pomoči prizadetim slovenskim občinam v skupnem znesku 250 tisoč evrov ocenjujejo kot nezadosten. Samo v treh najbolj prizadetih kozjanskih

Minister Dejan Židan: »V občini Bistrica ob Sotli je neurje povzročilo malo manj kot 5 milijonov evrov škode. Ker ta številka v slovenskem prostoru ne pove veliko, naj dodam, da proračun občine znaša 2 milijona evrov. Škoda v občini Kozje znaša 2,8 milijona, v Podčetrtku pa 1,2 milijona evrov.«

pa je na podeželju tudi slabo razvita tradicija zavarovanja. »Da ne bo napačnega razumevanja: kljub sofinanciranju zavarovalnih premij ne bomo

občinah so ugotovili skupaj blizu devet milijonov evrov škode.

V občini Bistrica ob Sotli hvalijo kmetijsko ministrstvo

zaradi hitrega odziva, do vlade so bolj kritični. V tej majhni občini, ki je prizadeta na celotnem ozemlju, so ugotovili škodo v znesku 4,7 milijona evrov (od tega 3,1 milijona evrov na kmetijskih površinah), zato pravijo, da bi v primeru, če bi prejeli vsaj polovico od interventne pomoči v Bistrico, to bilo skoraj toliko kot nič. »Imamo vsaj trideset kmetov, ki so od kmetij povsem odvisni. Tisti, ki imajo še kakšen drug dohodek, bodo še nekako preživeli, kaj pa tisti, ki nimajo nič drugega? In na te kmetije so vezane še dodatne zaposlitve, saj je kar nekaj družin zaposlenih na takšnih kmetijah. Bodo morali ostati brez dela ter sredstev za preživljanje?« se boji bistriški župan **Franjo Debelak**. »Po drugi strani so naši občini z rebalansom državnega proračuna odvzeli 140 tisoč evrov, zdaj ko denar najbolj potrebujemo,« dodaja župan ter računa, da bodo več izgubili, kot bodo zdaj dobili državne pomoči. Vseeno ocenjuje, da bo vlada Kozjanskemu namenila še več pomoči. Prav tako bo bistriška občina pozvala kmetijsko-gozdarsko zbornico, da vse od neurja prizadete kmete oprosti plačila prispevka.

V Kozjem so ugotovili škodo po neurju v vrednosti 2,8 milijona evrov. Župan **Andrej Kocman** je nekoliko bolj optimističen. Pravi, da je v zvezi z državno interventno pomočjo še nekaj nejasnosti, v primeru, da bi to bila edina pomoč države Kozjemu, je to seveda veliko premalo.

»Ocenjujem, da so to sredstva za najnujnejše ter da bo država za kmetijstvo namenila dodatna sredstva, s katerimi bo omogočeno, da bomo kmetijstvo na Kozjanskem lahko ohranili,« pričakuje župan Podčetrтка **Peter Misja**, kjer so imeli v tednu dni kar dve huji neurji. »Prav tako pričakujemo, da bo država uspela pridobiti kmetijske subvencije iz Bruslja za to območje predčasno ter jih bo tudi čimprej izplačala,« dodaja župan Podčetrтка.

Včeraj popoldne se je z župani ponovno sestal minister Dejan Židan in z njimi razpravljal o delitvi interventne pomoči.

US, BJ, foto: Time

Podžupana imenovali tudi v Šentjurju in Dobju

ŠENTJUR, DOBJE – Po več kot osmih mesecih ugibanj in namigovanj sta na zadnjih sejah občinskega sveta le z dnevom razlike šentjurski in dobjanski župan končno imenovala svoja namestnika in pomočnika. Oba sta se odločila za strankarska kolega. V Šentjurju je mesto podžupana zasedel Robert Polnar, v Dobju pa Branko Uduč.

Razlog za odlašanje je bilo gotovo tudi nabiranje podpore med občinskimi svetniki. Šentjurski župan **Marko Diaci** namreč ni želel sklepati predvolilnih koalicij. Za spremembo statuta in poslovnika pa je potreboval dvotretjinsko

večino, torej tudi podporo v svetu najmočnejše stranke SDS nekdanjega župana Tisla. Zdaj je lista Gibanje za občino Šentjur uradno dobila podporo vseh ostalih strank. Čeprav je Diaci poudarjal, da ne želi nikogar izključevati, pa je bilo v stranki SDS težko spregledati grenkobo ob dokončnem pristanku v opoziciji.

Robert Polnar, nekdanji član LDS, zdaj glavni politični strateg Gibanja za občino Šentjur, je znan kot izvrsten govorec, poznavalec ekonomskih teorij in filozofije. »Med mojimi nalogami bo skrb za dolgoročni razvojni program občine od leta 2014 do 2025.

V operativnem smislu bom nadziral občinske investicije, da bodo ostale v predvidenih finančnih okvirih, kar je bilo doslej bolj izjema kot pravilo. Mesečno pa bomo tudi imeli sestanke 17 svetnikov t. i. podporne koalicije. Predstavili jim bomo aktualne zadeve, na katere bodo lahko vplivali, dajali predloge. Tako bodo vsi odloki na občinski svet prihajali že predhodno usklajeni.« Svoj uvodni govor je Polnar končal v svojem stilu, da bo spoštoval zakon in občinske temeljne listine, predvsem pa nebo nad seboj.

Še v težjem položaju se je po volitvah znašel dobjanski

Nov šentjurski podžupan **Robert Polnar** sicer ne skriva poslanskih ambicij. Dotlej bo med drugim nadziral porabo proračunskega denarja v občinskih naložbah.

župan **Franc Leskovšek**. V občinskem svetu ima namreč zagotovljena samo dva glasova

va od sedmih. Kljub temu se ni odločil za imenovanje podžupana iz vrst opozicije. »Z **Brankom Udučem** se dobro ujemava v razmišljanju. Doslej se je že dokazal s pozitivnim delom kot svetnik, še bolj pa kot predsednik prostovoljnih gasilcev v kraju. Mislim, da sem se dobro odločil. Resda odločitev ne bo vsem všeč, vendar je to ena tistih redkih odločitev, ki so popolnoma v

pristojnosti župana.« Na vprašanje, zakaj ni podžupansko mesto izkoristil za korak nasproti opozicijski peterici, pa je bil Leskovšek odločen: »Morda sem si res otežil mandat, vendar opozicija še zdaleč ni tako enotna in trdna, da bi mi ta poteza lahko zagotovila samoumevno podporo v svetu.«

StO
Foto: GrupA

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
14	27	15	22
15	26	15	24

Vir: ARSO

»Biti moraš mlad, zagnan in malo nor«

Kakšna bo prihodnost slovenskega kmeta po letu 2013? – Okrogla miza na Ponikvi

V kmetijstvu se nič ne zgodi čez noč. Vse, kar se je zgodilo nekoč, nanj vpliva še danes in tega tudi pri najboljših strategijah v prihodnosti ni mogoče spregledati. Leto 1945 je bilo za slovenskega kmeta usodno. Čeprav jo je odnesel bistveno bolje kot madžarski ali sovjetski, je od takrat razvojno desetletja stal na mestu. Če smo z Evropsko unijo v kmetijstvu dobili veliko denarja, pa šele z zadnjim ministrom država zares glasno opozarja na strateško vlogo pridelave hrane. A vseeno se zdi, da marsikateri mlad prevzemnik kmetije dlje od novega traktorja ne vidi.

Na Ponikvi so ob 25. državnih kmečkih igrah pred kratkim pripravili tudi okroglo mizo na temo Mladi kmetje po letu 2013. Glede na to, da se bo to leto iztekla desetletna strategija evropske subvencijske politike, je prihodnost vprašljiva. Še posebej zato, ker so na mnogih kmetijah edino gonilo razvoja ali bolje obstoja postale prav subvencije. Kot je opozoril dr. Emil Erjavec z ljubljanske biotehnične fakultete, je vse preveč slovenskih kmetij podvrženih diktatu evropske-

ga denarja, pri čemer nimajo nikakršne lastne vizije. »Z občudovanjem sem poslušal francoske mlade kmete, ki so dejali, da želijo spodobne delovne pogoje in spodbudno okolje, v katerem jih naj enostavno pustijo delati. Subvencije namreč evropski birokrati potrebujejo bolj kot oni.« Da trenutni sistem še vedno dopušča veliko manevrskega prostora za špekulante in lenuhe, se strinjajo tudi slovenski kmetje. Ob tem pa seveda še nismo srečali takega, ki bi se bil denarju voljan odpovedati.

V prihodnje denar iz zelenega paketa

Zadnjih sto let je bilo za slovensko kmetijstvo usodnih. Najbolj nas tepeta majhnost in razdrobljenost naših kmetij. Malokdo ve, da je bila slovenska kmetija v 30. letih prejšnjega stoletja na ravni francoske, nemške ali danske. Danes jih v evropskem merilu večina velja za majhne ali celo zelo majhne. »To se ne bo nikoli spremenilo,« je bil realen Erjavec. Vseeno pa smo imeli ob spremembi sistema srečo, da smo se zgledovali po alpskem modelu družinskih kmetij.

Lahko bi rekli, da so bila zadnja leta če že ne zlati časi, vsaj časi debelih krav. Dveh milijard evrov, kolikor so ji namenili med letoma 2007 in

2013, ta panoga gotovo ne bo spet kmalu videla. Je pa Erjavec razočaran nad neučinkovito porabo tega denarja. »Zdi se, da je poniknil v nenačrtnih, včasih tudi zgrešenih investicijah ter v žepih raznih posrednikov, lobijev in trgovcev.« Po letu 2014 se obetajo določene spremembe. Subvencije bodo enotne na hektar obdelovalne zemlje. Doslej so se glede na rabo lahko tudi bistveno razli-

ki se zaleti vanjo, tako kot konj, ki ga dobi medved. Podvržen naravni selekciji,« je povedal eden od mladih kmetov. Trenutno spodbujanje ekološke pridelave sicer pozdravljajo, a napovedi za prihodnost gredo v drugo smer. »Hrane bo primanjkovalo. In takrat se bodo spet obrnili v intenzivno kmetijstvo, spet bodo vsi kazali na kmeta, ki kljub vsem subvencijam ne zagotavlja dovolj hrane.

sedem odstotkov kmečkih gospodarjev, starih pod 35 let. V Sloveniji imamo takih manj kot štiri odstotke. Emil Erjavec razlaga, da je bila naša družba zadnja desetletja pač cepljena na liberalizem in socializem – oboje pa je kmetijstvu izrazito sovražno. »Konec 70. let prejšnjega stoletja se je bilo zelo težko odločiti za poslanstvo kmeta. Služb je bilo dovolj in postati kmet je bilo usojeno tistemu, ki ni zmogel nič drugega.« Danes se z vizijo in odločitvijo v kmetijstvo podajajo tudi mladi. A problem ostaja na mikroravni psihološki in sociološki. Mladi imajo veliko besede, ko je treba kupiti nov traktor, posodobiti mehanizacijo. Ko pa gre za temeljne premike v strukturi in usmeritvi kmetije, se marsikateri kmečki gospodar obrne k staremu pravilu dedovanja – ti meni luč, jaz tebi ključ. A v zadnjih letih najbolj uspešne kmetije so prav tiste, kjer so tovrstni izzivi sprejeli. Že nekaj časa poslušamo, kako je šlo preveč denarja

Glede na to, da bo v prihodnje na voljo malo manj denarja, so se razpravljavci zavzeli tudi za to, da država končno doreče, kdo je do njega upravičen. Ogromno se ga na primer steče tudi v žep angleške kraljice, ki sicer s pridelavo in predelavo hrane nima dosti zveze. Da je tudi pri nas dosti takih, ki jim zmeda na tem področju ustreza, ni treba posebej poudarjati. Še pred nedavnim smo na Šentjurskem zasledili primer, ko je prodoren mlad kmet uveljavljal subvencijske pravice na zemljišču sosedov, kjer pač ni imel česa iskati.

kovale. Vse pa bodo morale biti utemeljene z zelenimi ukrepi. Trenutni trendi v Evropi so namreč okoljsko usmerjeni. Kot pravi Erjavec, za večino slovenskih kmetij ti ukrepi veljajo že zdaj in verjetno ne bi smeli predstavljati večjih težav. V prihodnje bo trojni kolobar obvezen, prav tako trajno travinje – v Evropi ga z ukrepi varujejo, pri nas ga imamo menda še preveč – obvezna pa bo tudi ekološka praha. To bi znalo biti problem kvečjemu za večje intenzivne pridelovalce.

Eko-diktat brez zdrave kmečke pameti

Ekološki ukrepi so bili doslej večinoma le primeren način, da je ekstenzivni kmetovalec še nekoliko povečal svoje subvencijske prihodke. Erjavca najbolj skrbi, da bo tudi v prihodnje zeleno kmetovanje zgolj igra pravil in zahtev. Kmetje imajo seveda svoj pogled. »To, da vetrnice, ki predstavljajo enega najčistejših virov energije, na račun ornitologov v Sloveniji še vedno mirujejo, je absurd. Moj dedek je vedno rekel, da je ptič,

A tako iz dneva v dan usmeritve svoje kmetije pač ne moreš spreminjati.« Če je bil Bruselj doslej za kmete blagoslov – večina držav bi sama toliko denarja nikoli ne hotela ali ne mogla vlagati vanje – pa postaja vse bolj okostenel razde-

»Zahtevamo, da se enkrat jasno in glasno pove, da subvencije niso socialna pomoč, da kmetje nismo socialni problem. Pa tudi o okrog sto tisoč traktorjih nočemo več poslušati, saj jih nimamo za to, da bi se z njimi vozili na morje.«

ljevalec denarja. Inovativnost, perspektivnost, produktivnost in uporaba novih tehnologij so zgolj zavzetost posameznika, ki ima resno vizijo prihodnosti v kmetijstvu.

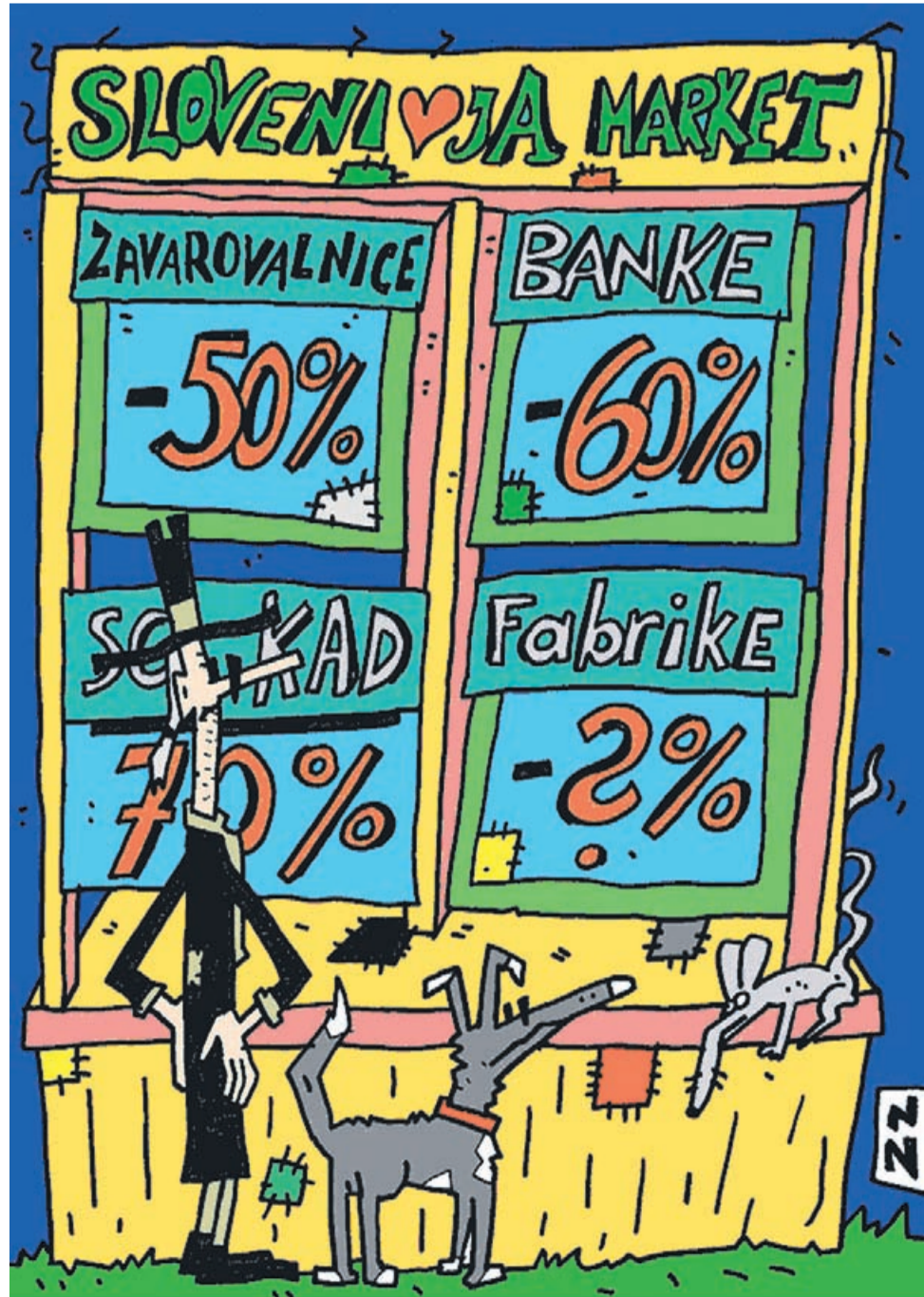
Če se ne boš učil, boš pa kmet

Prihodnost – naj bo takšna ali drugačna – je v vsakem primeru v rokah mladih. To je pereč problem, ki ga je država za spodbujanje mladih prevzemnikov ovrednotila kar s 70 tisoč evri pomoči. Sliši se lepo, a ni enostavno. Na evropski ravni beležijo

za traktorje. Mladi kmetje pa opozarjajo, da brez njih ne gre, v druge razpise pa povprečen kmet sploh ne upa, ker so tako zapleteni in neživiljenjski. »Slovenija je neto prejemnica po zaslugi kmetijstva. Država pa razmišlja le o tem, kako bi pripravila pipice in še otežila razpisne pogoje. Glede tega smo res bolj papeški od papeža. Da ne omenjamo, da je do gradbenega dovoljenja zaradi neurejenih prostorskih načrtov skoraj nemogoče priti.«

SASKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Razprodaja

»Hm, je tole planirano ali neplanirano?«

Avtor: Dalibor Bori Zupančič

Vročje tudi v hladnejših krajih

Na Golteh so ponovno trčili ob naravovarstvenike oziroma zavod za varstvo narave. Potem ko je bilo vse pripravljeno za gradnjo nove šestsežnice, ki naj bi začela »rasti« jeseni, so se ji zaradi pomanjkljivih ureditvenih načrtov vsaj zaenkrat odpovedali.

Novo šestsežnico Kladje, ki naj bi smučišča in smučarski center na Mozirski planini približala krajem v občini Ljubno, načrtujejo v zadnjih dveh letih. Za gradnjo imajo izdelane načrte, tudi geodetski plan, pridobili so lokacijsko informacijo, napravo so skoraj že naročili ... V četrtek je tudi vlada potrdila dopolnjeno uredbo o koncesiji za gradnjo nove sedežnice na Golteh. »Bili smo pred tem, da začnemo z gradnjo, pa se je zapletlo pri ureditvenem načrtu,« je pojasnil direktor podjetja Golte Ernest Kovač. Sicer je gradnja šestsežnice dovoljena tudi po ureditvenem načrtu (UN), vendar obstaja v naravi, kot se je izrazil Kovač, »desetmetrski pas, kjer sečnja lesa ni dovoljena, zato naravovarstveniki zahtevajo spremembo ureditvenega načrta.«

Za spremembo UN bi morali poskrbeti v občini Ljubno, lahko pa bi se tudi dogovorili z zavodom za varstvo narave. »Ne bomo tvegali, zato smo se za letos gradnjo odpovedali. Ob tem se zavedamo, da bi naložba bistveno prispevala k razvoju turizma v občini Ljubno in tudi boljši obiskanosti posameznih turističnih kmetij. Vendar ni dovolj, da se tega zavedamo samo mi,« je izpostavil Kovač in dodal, da bo morala lokalna skupnost, od katere

Na Golteh se ne bo šestsežnice.

imajo sicer potrebna soglasja, pokazati večji interes. Zavedati se je treba, da gradnja tako velike sedežnice poleg precejšnjega posega v prostor pomeni tudi izdaten zalogaj. Žičnica namreč stane približno tri milijone, dodaten milijon evrov pa predstavljajo še gradbena dela. »Letos smo se torej gradnji odpovedali, seveda pa ostaja vprašanje, če bomo uspeli prihodnje leto zagotoviti dovolj denarja,« je nekoliko z grenkobo omenil Kovač in navrgel, da očitno o razvoju v zadnjem času odločajo soglasodajalci, ne več investitorji.

Ne v škodo narave

Seveda se zgodba celjske enote Zavoda RS za varstvo narave glasi nekoliko drugače. Kot pojasnjujejo, so, kar zadeva umeščanja sedežnice Kladje v prostor, stvari šele na

začetku in ne zgolj pri dopolnitvah in spremembah obstoječih prostorskih načrtov ali izdaje dovoljenj. Trenutno je v pripravi občinski prostorski načrt (OPN) Občine Ljubno ob Savinji, kamor prvotno pobuda za gradnjo 6-sedežnice Kladje niti ni bila podana. V postopku priprave OPN je zavod podal naravovarstvene smernice, med drugim tudi za območje krajinskega parka Golte. Za občinski prostorski načrt se istočasno izdeluje okoljsko poročilo, kjer se presojajo vplivi gradnje vseh vrst objektov na naravo.

»Potrebno je povedati, da znotraj krajinskega parka Golte velja varstveni režim, ki prepoveduje gradnjo novih infrastrukturnih in prometnih objektov ter gradnjo novih smučišč, razen na za to že določenih območjih. Torej novogradnja sedežnic in osta-

lih smučarskih naprav zunaj že obstoječih koridorjev trenutno ni mogoča. Omenjeni režim velja od leta 2000 (Uradno glasilo Zgornjesavinjskih občin št. 5/2000),« pojasnjujejo v zavodu in dodajajo, da je podobna ideja za gradnjo sedežnice na jugovzhodni strani Golt iz smeri Planinske ravne, kjer bi žičnica povezovala parkirišče ob zapornici z osrednjim smučarskim območjem. Ta sedežnica bi v celoti potekala po trasi obstoječega daljnovoda.

»Ne glede na tovrstne omejitve se zavedamo, da smučišče potrebuje nek zdrav razvoj, vendar ne v škodo narave. Kljub varstvenemu režimu je bila v preteklosti možna rekonstrukcija in delna prestavitve sedežnice Medvedjak, gradnja hotela, ureditev smučišč, rekonstrukcije obstoječe infrastrukture oziroma rekonstrukcije na obstoječih koridorjih ..., vsekakor skladno z veljavnimi prostorskimi akti in odloki o zavarovanju. Za Golte si želimo vzdržno načrtovanje prostora z bistveno kvalitetnejšimi rešitvami od dosedanjih (na primer večjo uporabo lesa, spoštovanje ureditvenih pogojev, »conacijo« športnih dejavnosti, ureditev prometa ...), kar smo na sestankih tudi večkrat naglasili,« zaključujejo v celjski enoti.

URŠKA SELIŠNIK
Foto: GrupA (arhiv NT)

Petka priklopljena predčasno

V Termoelektrarni Šoštanj (Teš) so se v petek predčasno končala zahtevna obnovitvena dela na bloku 5, ki so ga tudi takoj vključili v slovensko elektro omrežje.

V dveh mesecih so ključna dela opravili pri menjavi generatorja, reviziji in pregledu kotla, pregledali so čistilne naprave, elektro opremo ... Dela so kljub veliki obsežnosti in zahtevnosti izvedli po zastavljenem načrtu. »V manj kot dveh mesecih smo v Tešu dokazali, da je možno morebitne težave z vnaprejšnjim predvidevanjem in z znanjem ter s strokovnostjo uspešno zaobiti in celo predčasno končati projekt. Predčasna sinhronizacija bloka 5 v omrežje je zelo pomembna tudi zaradi velikih potreb po energiji v tem obdobju,« je poudaril direktor Simon Tot. Vrednost celotnih obnovitvenih del znaša 27 milijonov evrov.

Menda v centih dražja elektrika

V Elektru Celje, kjer imajo približno 146 tisoč gospodinjskih odjemalcev, so v petek

podražili elektriko. Povprečen gospodinjski odjemalec z mesečno porabo 360 kWh elektrike in z dvotarifnim merjenjem bo odslej plačeval pol evra več, z enotarifnim merjenjem pa 29 centov oziroma 0,71 odstotka več.

Mos – vrata za mlade

V družbi Celjski sejem se pripravljajo na 44. mednarodni obrtni sejem. Potem ko so uspešno zapolnili razstavne površine, zdaj končujejo oblikovanje spremljajočega programa. Ta bo, kot slaba dva meseca pred začetkom sejma pojasnjujejo v Celjskem sejm, znova pomembno sooblikoval sejemsko dogajanje. Med novostmi letošnjega Mosa je razpis za mlade podjetnike in inovativne ideje. Z objavo razpisa bodo tistim, ki bodo s podjetnostjo in z inovativnostjo prepričali strokovno komisijo, omogočili brezplačno predstavitve. Sejem je v več kot štirih desetletjih omogočil številne uspešne podjetniške zgodbe doma, z njegovo pomočjo so številni slovenski podjetniki navezali prve stike in začeli uspešno poslovno pot na tujih trgih. To prilžnost želijo zdaj v družbi ponuditi še prodornim mladim podjetnikom. Razpis, ki je odprt do konca julija, je na spletni strani Celjskega sejma.

US

Brez poletnega mirovanja

V minulem tednu se je zvrstilo ogromno informacij, ki so razočarale vlagatelje in spodbudile špekulante, da so »potisnili« trge močno navzdol. Negativno vzdušje na trgih se je začelo oblikovati že po novici, da je ameriško gospodarstvo junija ustvarilo vsega 18 tisoč delovnih mest, kar je krepko manj od pričakovanj (90 tisoč). Veliko bolj udarno so negativne novice presenetile na evropskem trgu.

Potem ko so borze grške težave začasno postavile na strani tir, je v ospredje stopila Italija. Če sodimo po dogajanju na obvezniških trgih, se ji ne piše nič dobrega. Donos njene desetletne državne obveznice je dosegel 5,683 odstotka, pribitek pa je v primerjavi z nemško dosegel rekordno visokih 311 bazičnih točk. Najbolj na udaru so bile delnice bančnih družb. Italijanska banka Unicredit je v dobrem tednu izgubila 30 odstotkov vrednosti. Poleg tega je bonitetna hiša Moody's dodatno znižala kreditno oceno Irski z Baa3 na Ba1. Obeti za to državo pa še vedno ostajajo negativni. Kot navajajo v bonitetni hiši, so oceno znižali, ker naraščajo možnosti, da bo Irska proti koncu leta 2013, ko bo končan podporni program EU in mednarodnega denarnega sklada, potrebovala dodatno pomoč. Nižanje bonitetne ocene je v terek prisililo delniške indekse, da so končali trgovanje v rdečem območju, navkljub poročilu Feda, v katerem so se nekateri člani zavzeli za dodatne spodbude gospodarstvu, v kolikor se stopnja nezaposlenosti ne bo znižala.

PREGLED TEČAJEV V OBDOBJU MED 11. 7. IN 15. 7. 2011

Oznaka	Ime	Enotni tečaj	Promet v tEUR	% spr.
CICG	Cinkarna Celje	89,50	2,70	↓ -0,53
CETG	Cetis	28,00	1,20	↑ 1,40
GRVG	Gorenje	9,25	256,00	↓ -1,23
PILR	Pivovarna Laško	12,00	16,00	↑ 19,88
JTKG	Juteks	22,00	0,00	0,00
ETOG	Etol	65,00	3,20	0,00

Nekoliko boljše novice so prišle z azijskega trga. Maja je inflacija dosegla 5,5 odstotka. Tudi na račun tega je kitajsko gospodarstvo v drugem letošnjem četrtletju zabeležilo 9,5-odstotno gospodarsko rast, medtem ko je v prvem četrtletju letošnjega leta znašala 9,7 odstotka. Industrijska proizvodnja pa je junija porasla za 15,1 odstotek. Podatki so rahlo preseglj pričakovanja ekonomistov, kar je botrovalo temu, da so azijski delniški indeksi na čelu s kitajskim v sredo močno pridobili na vrednosti. Vrednost največjih svetovnih indeksov pa je minule dni padla.

INDEKSI MED 11. 7. IN 15. 7. 2011

Indeks	Zadnji tečaj	% spr.
SBI20	751,41	↑ 1,40

Novici glede Italije in Irske sta znižali vrednost evra v primerjavi z dolarjem za 3,5 odstotka. V sredo je za evro bilo potrebno dati 1,4050 dolarja. Razmere pa še zdaleč niso stabilne. V tem tednu je rekordno nizko raven doživel evro v primerjavi s švicarskim frankom. V terek se je tečaj gibal pri 1,1550 franka za evro, kar je najnižja vrednost od uvedbe evra. Mnogo je neznanek, ki bodo v naslednjih dneh krojile tečaje na finančnih trgih. Poleg dolžniške krize bodo v ospredju poslovni rezultati podjetij. Skratka dovolj razlogov, da svetovni kapitalski trgi v poletnih časih niti približno ne bodo mirovali.

ROMAN GOMBOC,
borzni posrednik

ILIRIKA d.d., Slovenska 54, 1000 Ljubljana
Nadzorni organ: ATVP, Poljanski nasip 6, 1000 Ljubljana
Vir: Ljubljanska borza d.d.

Zapleten Vegrado stečaj

Stečajna upraviteljica velenjskega Vegrada Alenka Gril je podrobneje obrazložila svojo prošnjo za podaljšanje preizkusa terjatev.

Kot navaja, posameznih terjatev investitorjev še ne morejo preizkusiti, ker obračuni na vseh gradbiščih še niso zaključeni, zaradi česar ne morejo preizkusiti niti terjatev podizvajalcev, ki so izvajali dela na teh gradbiščih. Kar pri nekaj podizvajalcih prihaja do drugih nejasnosti, medtem ko je ponekod izredno velika razlika med prijavi upnikov ter knjigovodskim stanjem. Kot ugotavlja Grilova, razlike izvirajo iz obdobja več let pred stečajem Vegrada. Prav tako ne morejo preizkusiti terjatev iz pravnih, v seznamu pa niso zajeli terjatev ločitvenih upnikov, saj želijo s preizkusom izločitvenih pravic na nepremičninah razčistiti stanje. Kot navaja Grilova, bo mogoče vse nepreizkušene terjatev preizkusiti do konca leta. Sodišče je prošnji Grilove že ugodilo.

US

Prenovljeni Zdraviliški park je otvoril župan mag. Branko Kidrič.

Park v nekdanjem blišču

ROGAŠKA SLATINA – Zdraviliški park, ki je simbol kraja, mu je bil v zadnjem obdobju v sramoto. Hotelirji za zaščiteni kulturni spomenik niso ravno skrbeli, zato se je temeljite obnove lotila občina. Park, ki ga obdajajo najpomembnejši hoteli, je znova v nekdanjem blišču, takšnem, kot ga je videti na starih razglednicah.

Prenovljeni park, ki so ga obnavljali v sodelovanju s spomeniškim varstvom, so uradno predali v okviru praznovanja občinskega praznika, ki ga Slatinčani praznujejo na Anin god. O tem, koliko park pomeni domačinom in gostom, je pričala množica, ki se je udeležila slovesnega uradnega odprtja. »Zavedamo se pomena tega parka in upam si reči, da je to za naše mesto zgodovinski dogodek,« je pred velikimi klasi-

stičnimi stebri Zdraviliškega doma, ki dajejo parku še bolj veličasten videz, v nagovoru poudaril župan Rogaške Slatine mag. Branko Kidrič, ki je obnovljeni park uradno predal namenu.

Obnova parka, ki so ga od leta 2008 prenavljali v dveh fazah, je stala 720 tisoč evrov, od tega je malo več kot sto tisoč evrov prispevalo ministrstvo za kulturo, ostalo je plačala občina. Med drugim so zamenjali tlakovane in peščene površine ter travno rušo, poskrbeli za 1600 metrov dolg namakalni sistem, postavili starinske svetilke in park uredili še po hortikulturni plati. Krona Zdraviliškega parka je obnovljena fontana s še višjim vodnim stolpom, kot so ga imeli pred stotimi leti. Fontana, ki bo ponoči v različnih barvah, se bo vključila vsako polno uro.

Vrtnarji so skoraj hektar velik park okrasili s po sedem tisoč enoletnicami in trajnicami, sedemsto vrtnicami ter štiri tisoč pušpani. »Verjetno smo edino mesto v Sloveniji, ki je namenilo za parkovne površine toliko denarja,« je med drugim poudaril župan Rogaške Slatine.

Za slovesno odprtje so pripravili v obnovljenem parku koncert domačega Stella Orchestra, prav tako so spomnili na skladatelja in pianista Franza Liszta, ki se je nekoč sprehajal po znamenitem parku. Odprtje je bilo na predvečer Aninega plesa, zato so z likom Ane iz starih časov ponazorili plesno vzdušje okoli leta 1880, ko so dekleta in žene vseh množičnih narodnosti tekmovala, katera bo na plesu najlepša in najbolj ljubka.

BRANE JERANKO

Bazar za svetlejšo prihodnost otrok

CELJE – Humanitarna organizacija Adra v Citycentru danes pripravlja bazar rabljenih igračk. Gre za nadaljevanje akcije proti nasilju nad ženskami in otroki. Z zbranim denarjem bodo peljali otroke na počitnice, za matere pa poskrbeli z različnimi podpornimi programi.

Maja Ahac, vodja Adre Slovenija, je povedala, da so podobne bazarje zelo uspešno pripravili že po vsej Sloveniji. »Ženske in otroci, ki se znajdejo v začaranem krogu nasilja, potrebujejo vso pomoč, ki jo lahko dobijo. Inštitucionalna pomoč centrov za socialno delo je sicer več kot dobrodošla, ko je treba poiskati varno streho nad glavo, sredstva za preživetje in podobno. Toda veliko jih je duševno popolnoma zlomljenih in kljub prekinjenemu vzorcu nasilja ne vidijo smisla v jutrišnjem dnevu. Tu nastopimo nevladne organizacije in poskušamo

pomagati tam, kjer socialnim delavcem zmanjka časa.« Spomladi so v okviru tega programa v Celju zbirali podpise za peticijo »End it now«, Končajte z nasiljem zdaj. In Celje se je po odzivu uvrstilo na vrh slovenskih mest. Ahačeva upa, bo tudi tokrat tako. Danes imate ves dan priložnost, da za drobiž izberete rabljeno igračko in naredite nekaj dobrega. Če pa imate doma igrače, ki svojih lastnikov ne zanimajo več, jih prav tako lahko prinesete na bazar. Vse, ki jih ne bodo prodali, bodo poslali otrokom v albansko sirotišnico.

STO

Na Adrinem taboru so se letos že rodila nepozabna prijateljstva.

Iz kleti v nadstropje

V Kvartirni hiši v Gosposki ulici nova vsebina

CELJE – V novih prostorih Turističnega društva Celje, ki so jih prevzeli konec aprila in se iz kletnih prostorov celjskega gradu preselili v Kvartirno hišo, je predsednik Matija Golner predstavil rezultate dela v preteklem letu in program dela v prihodnje. Pripravili bodo skozi številne razstave, praznovanje 140. obletnice pa bodo obeležili v okviru mednarodnega dneva turizma, ko bodo pripravili več med seboj povezanih tematskih dogodkov.

Matija Golner se veseli nadaljnega dela: »Odpirajo se nam nove možnosti in priložnosti, ki jih do zdaj ni bilo. Želimo si približno pet razstav likovnih umetnikov in seveda tudi fotografske razstave. V počastitev 560. obletnice smrti Barbare Celjske smo že pripravili svečano povorko in mašo v stolni cerkvi, zdaj pa je na ogled fotografski zapis tega dogodka. Mislim, da bo lahko vsak, ki si bo razstavo

ogledal, doživel vsaj kanček tistega, kar smo doživeli mi na tem dogodku.«

Več kot polovica prostorov je zasnovana kot javni prostor za delo društva. Vsako sobo so tudi poimenovali, tako je največja Nobelova soba, kjer so predvidena gostujoča predavanja in izobraževanja, sosednja soba je malce bolj neformalna, ima tudi točilni pult in je predvidena za druženje, a je hkrati še vedno razstavni prostor. V sklopu turistične pisarne bodo uredili prodajalno s spominki, turistično literaturo ... Še vedno v novih prostorih manjka nekaj inventarja, ki ga bodo dokupili kasneje, saj jim v tem trenutku zadostuje tisto, kar že imajo. Med delavnicami, ki so vse leto, je Golner posebej izpostavil kostumografsko, ki je ena najbolj dejavnih in kjer se ukvarjajo z rekonstrukcijo oblačil.

AŠ, foto: TimE

Predsednik društva Matija Golner je ponosno razkazal nove prostore, ki so v Gosposki ulici v Kvartirni hiši, v nekdanji galeriji Mozaik.

www.radiocelje.com

V Adri imajo še devet prostih mest za otroške počitnice na taboru na Rakitni. Ker sami do podatkov socialno ogroženih družin ne morejo dostopati, vabijo otroke, ki letos zaradi finančne stiske ne bodo mogli na počitnice, da preživijo čudovit teden v naravi. Čim prej naj se javijo na elektronski naslov maja.ahac@adra.si ali pa se danes zglasijo na stojnici bazarja v Citycentru.

Omejitev porabe pitne vode

VOJNIK – Čeprav bi za letošnje poletje težko zapisali, da je sušno, pa je v naseljih, ki se oskrbujejo iz vodovodnega sistema Frankolovo-Kapelca, že dober teden omejena poraba pitne vode.

Ta vodovodni sistem oskrbuje naselja Lindek, Beli Potok, Dol pod Gojko, Rakova Steza, del Stražice, Trnovlje pri Socki, Straža pri Novi Cerkvi, Lipa pri Frankolovem, Novake in Zabukovje. Poziv upravljavca sistema Javnega podjetja Vodovod-kanalizacija Celje o omejitvi porabe vode za zalivanje, pranje avtomobilov, polnjenje bazenov in podobno bo trajal do preklica. Direktor podjetja mag. Marko Cvikl pojasnjuje, da je tako zaradi šibkega vodnega vira. Povprečna izdatnost vodnega vira Kapelca znaša le okrog 1,2 litra na sekundo, kar je dovolj za običajno porabo, ne pa tudi za povečano v času zalivanja vrtov ali polnjenja bazenov ob družinskih hišah.

IS

Medeni dan

GORNJI GRAD – Tradicionalna turistična prireditev nosi kar nekaj imen, v vseh pa zasledimo čebele, ki imajo v teh krajih bogato zgodovinsko tradicijo. Čebelarški dan oziroma čebelarški praznik so v Gornjem Gradu prvič pripravili leta 1970, po nekaj letih je praznik za 19 let zamrl, lani pa so ga v domačem turističnem društvu ponovno obudili. Poleg pomena čebel in čebelarjenja v Gornjem Gradu pokažejo še nekaj starih običajev, povezanih z življenjem v teh koncih, bogatih z lesom, seveda pa ne manjka druženja in zabave.

Kot je omenil predsednik Čebelarškega društva Gornji Grad **Franc Bezovšek**, so imeli v preteklosti praktično pri vsaki hiši čebeljak, prvi pisni vir o delu s čebelami pa sega v leto 1818, ko je bila v kraju najmočnejša čebelarstva podružnica za Štajersko. Tudi zato v Gornjem Gradu pripravljajo čebelarški praznik, na katerem predstavljajo čebelarstvo nekoč in danes. V pri-

pravo letošnje prireditve se je vključila Čebelarška zveza Slovenije oziroma njena Javno-svetovalna služba, ki letos pripravlja štiri čebelarstvene dneve na različnih lokacijah v Sloveniji.

Namen čebelarstvenega dne je osveščanje širše javnosti o pomenu čebelarstva, koristih čebel za okolje, lastnosti čebeljih pridelkov ... Letošnja tema tovrstnih predstavitev je Čebela in gozd. Kot je poudaril predsednik ČZS **Boštjan Noč**, je pomembno nenehno govoriti o pomenu čebel in čebelarstva. Glede pomorov čebel je omenil, da bodo težave zaradi onesnaženega okolja verjetno vedno večje, vendar se z njimi tudi zaradi nenehnih dodatnih izobraževanj čebelarji dokaj uspešno spopadajo. »Čebelar sam ne more ohraniti čebel, če mu okolica ne pomaga. Zato so podobne prireditve še kako pomembne,« je poudaril Noč, ob tem pa napovedal, da bodo jeseni na vladi sprejemali nacionalni program ohranjanja čebele.

Od ajde do medu

Organizatorji prireditve v Gornjem Gradu so letos predstavljali pot od ajde do medu. Tudi zaradi tega so poleg različnih razstav pripravili tekmovanje za najboljši ajdnek. Gre za domače pecivo, pečeno iz bele in ajdove moke, medu, orehov in kvasa, ki so ga gospodinje na številne zgornjesavinjske mize postavile le ob večjih praznikih. Prireditve so izkoristili tudi za zbiranje podpisov za ohranitev čebel, od katerih si letos zgornjesavinjski čebelarji obetajo odlični med. Seveda so bile v znamenju medu še druge razstave in prireditve, od tekmovanja za pokal »strd« do izbora medene kraljice, ki jo je v poznih nočnih urah pozdravilo precejšnje število obiskovalcev čebelarstvenega praznika. Letos so lento podelili **Evi Černevšek** iz Nove Štife.

Med prihodnostjo in preteklostjo ...

Gornjegrajci so na čelu s predsednikom turističnega društva **Kristijanom Kramerjem** poskrbeli tudi za prikaz nekdanjega in sedanjega dela

z lesom. Potem ko so na prireditveni prostor pred veličastno katedralo pripeljali vozove, na katerih so stara opravila prikazovali predvsem mladi, se

je tudi kar nekaj obiskovalcev lotilo cepljenja drv, izdelave »šiklno« ali žaganja z ameri-

US

Medena kraljica Eva Černevšek za promocijo zgornjesavinjskega medu

Na ogled je bila tudi čebelarstva oprema.

Še razprodaje ne prepričajo kupcev

V slovenskih trgovinah, seveda tudi na Celjskem, so se pred tednom začele poletne sezonske razprodaje tekstila in obutve, med katerimi so občutneje znižali cene izdelkov.

Uradno velja, da trgovec trajanje sezonske razprodaje določi v skladu s svojo poslovno odločitvijo, pri čemer pa trajanje razprodaje ne sme biti daljše kot 60 dni. Objava o uvedbi razprodaje mora vsebovati podatke o vrsti blaga, odstotku znižanja in obdobju trajanja razprodaje. Blago, ki je na razprodaji, mora biti označeno s ceno pred znižanjem in z znižano ceno. Vendar je večina trgovcev letos cene izdelkov znižala že pred uradnim začetkom. Tako kupci, kot smo ugotavljali na celjskih ulicah, letos niso nestrpnost čakali na znižanje.

ANJA ŠROT, foto: Time

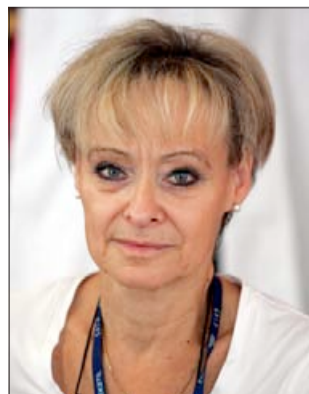
Andreja Ocvirk, prodajalka v trgovini Brooklyn: »Mogoče je malo več obiska kot prejšnji teden, ampak niso pa to več tiste razprodaje kot pred leti. Ni divjanja, histerije, norije, ko so ljudje recimo zjutraj pred vrati čakali na odprtje trgovine. Zagotovo se pozna,

da imamo že prej kakšne akcije, zdi pa se mi tudi, da ljudje vedno manj čakajo na razprodaje, saj kupijo oblačila takrat, ko jih potrebujejo.«

Robert Lešek, dijak, Celje: »Posezonskih razprodaj se ne udeležujem in tudi v času predsezonskih znižanj

me popusti ne privabijo. V trgovino se odpravim takrat, ko kakšno stvar potrebujem, in ne prakticiram nepotrebne zapravljanja.«

Majda Korunovič, prodajalka v trgovini Tekstil: »V času razprodaj se nam krepko

poveča obisk. Imamo različne popuste, zdaj tudi 60-odstotne na letno zalogo. Večji kot je popust, večji je obisk.«

Vojka Knežević, zaposlena, Celje: »Letos se nisem udeležila razprodaj, saj preprosto nimam časa. Tu in tam grem na predsezonska znižanja, ampak ne po večjih nakupih.«

Štefka Drame, gospodinja, Ponikva: »Popusti me privabijo, vseeno pa morajo biti cene zmerne, a so nekatere stvari še vedno predrage. Ne nakupujemo zato, da bi oblačila ležala v omari, ampak takrat, ko potrebujemo. Sem šla že tudi na predsezonska znižanja, vendar nisem našla nič pametnega.«

Z ognjenimi rožami na nebu ...

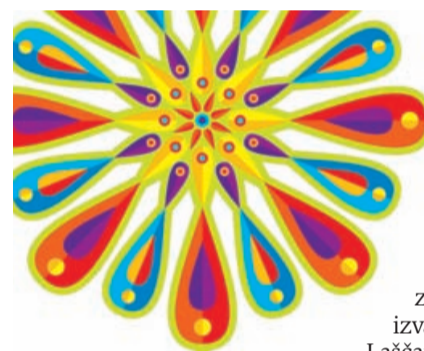
Z zaključne parade Piva in cvetja

Po stari šegi sta poročno zaobljubo letos izrekla Ksenja Možič in Roland Cizl.

Najprej vodna simfonija, potem pa se je v Laškem slišal tudi ognjemet.

»O letošnjem dogajanju lahko govorim le v superlativih,« ni skrivala zadovoljstva ob koncu 47. prireditve Pivo in cvetje predsednica Turističnega društva Laško Andreja Križnik. »Obisk je bil nad pričakovanji, zlasti pa smo veseli, da je vse minilo brez tehničnih težav in večjih izgredov.«

Od četrтка do nedelje so tako v Laškem našli okrog 120 tisoč obiskovalcev, nepričakovano veliko se jih je na prizoriščih zbralo že v četrtek in petek in tudi v nedeljo na večer še nič ni kazalo, da je zabave konec. »Prireditveni šotori so bili ob 21. uri še kar polni,« pravi Križnikova in dodaja, da se je kot dobra potrdila tudi odločitev, da gostinci točijo samo pijače Skupine Pivo-

varna Laško, saj je bilo tako manj žganih pijač in posledično tudi močno opitih obiskovalcev. Sicer pa je dogajanje na vseh treh glavnih odrih minevalo v znamenju vrhunskih žanrsko zelo pestro izbranih izvajalcev, vmes pa so Laščani tudi letos poskrbeli za pestro ulično dogajanje ter obujanje starih običajev z »ohcetjo« po stari šegi ter zaključno parado Piva in cvetja in koncertom pihalnih godb za nedeljski zaključek. »Vrhunec pa je bil seveda sobotni večer, ko nam je letos res izjemno uspela vodna simfonija z ognjemetom najprej z gradu Tabor in potem s hriba Krištof, ko so se nad Laškim tudi na nebu izrisale ognjene rože,« še pravi Križnikova.

IS, foto: SHERPA, Time

47. prireditev je po ocenah organizatorjev upravičila sloves največje slovenske turistično-zabavne prireditve.

Množično pred prireditvenimi odri

Žlahtnost muzikala

Na treh koncertih so jo predstavili udeleženci poletne šole muzikala Vokal BK studia

V nedeljo se je s sklepnim koncertom v Celjskem domu končala letošnja poletna šola muzikala v organizaciji Vokal BK studia Boštjana Korošca in Hiše kulture Celje. 15 deklet iz treh držav je deset dni ustvarjalo predstavo, sestavljeno iz prepoznavnih songov svetovno znanih muzikalov, pri čemer so izbor pesmi prilagodile temu, da tokrat med njimi moških pevcev in igralcev ni bilo.

»Že ko smo začeli zbirati prijave, je bilo največ deklet. To smo zatem še dodatno spodbujali, saj se nam je zazdelo zanimivo, da bi enkrat speljali seminar zgolj z dekleti. Temu smo prilagodili tudi spored oziroma izbor songov. Dokazali smo, da je mogoče tudi samo z ženskimi glasovi in liki narediti dober spored. Od prvega dne smo ustvarjali predstavo, ki ste jo videli. Napisali smo novo zgodbo, ki je povezala izbrane songe v celoto, naučili smo se koreografij, se naučili pesmi ... Vse pa je delo desetih dni, nič nismo pripravili vnaprej. Muzikal je celostna odrska zvrst, zato smo se ukvarjali s petjem,

z igro, s plesom. Vsa dekleta so se maksimalno potrudila. Bilo je nekaj zelo mladih, najmlajša je imela komaj 14 let. Že po sedmih dneh vaj smo imeli prvi nastop, kar je velik uspeh,« je bil po letošnjem seminarju zadovoljen njegov vodja **Boštjan Korošec**.

»Teden je bil prijetno naporen, rezultati, ki so po nastopih vidni, pa so več kot zadovoljivi. Pri takšnih seminarjih ne gre za učenje petja. Gre za to, da pokažemo mladim, kaj vse je muzikal, kaj vse se v njem združi in kako naporno je postaviti to zgodbo. Posredno bi radi, da se muzikal bolj uveljavlja med Slovenci. S tem, ko

15 deklet je s predstavo *The Broadway I love* dokazalo, kako zabaven je lahko muzikal.

vzgjajamo mlade, upamo, da bomo zadeve premaknili v to smer,« je povedal dirigent **Simon Dvoršak**, ki je povezoval glasbene niti seminarja.

Sklepni koncert poletne šole muzikala z naslovom *The Broadway I love* je zadovoljil občinstvo, ki je dodobra napolnilo

Celjski dom. Kljub občasnim nerodnostim in interpretacijskim netočnostim pa je v Celje prinesel glasbo, ki jo imajo radi vsi. Pogosto zanemarjen in žal prezrt muzikal s pevsko plesnimi točkami, z dobro koreografijo in s kostumsko pestrostjo.

BS, foto: TimE

Udeleženci šole so se v tem času spoznavali s petjem, plesom, z igro, delavnice pa so vodili **Chris Nolan**, **Željka Predojevič** in **Boštjan Korošec** – petje, za gib je skrbela **Anka Rener**, za ansambelsko petje **Andreja Vahen**, za igro **Damjan M. Trbovc**, ki je kot nevidni napovedovalec tudi povezoval niti predstave, vse skupaj pa je usklajeval dirigent **Simon Dvoršak**.

Celje Fokus je še edina fotografska delavnica v Sloveniji, kjer lahko udeleženci uporabljajo tudi temnico in izdelujejo fotografije po klasični metodi.

Čas za ustvarjalnost

V Celju se danes začne fotografska delavnica Celje Fokus

V Celju se danes začne ena največjih in tudi najbolj posebnih fotografskih delavnic v Sloveniji – Celje Fokus. Vse do sobote bodo fotografski sladkusi v mestu ob Savinji iskali fotografske zgodbe. Kajti gre za delavnico, kjer sta zgodba in avtorska izpoved pomembnejši od tehnike in tehnične dovršenosti fotografije.

Dogajanje na delavnici bodo zaznamovala s fotografijo povezana predavanja, ki jih bodo brezplačno omogočili prav vsem obiskovalcem in ne samo udeležencem delavnice. Vsem bo na voljo tudi Camera obscura, skozi

katero bodo lahko v atriju Celjskega mladinskega centra občudovali zanimiv naravni pojav, igro svetlobe, ki je bila osnova za prve fotoaparate.

Udeležence najrazličnejših starosti bo ves čas spremljalo

sedem priznanih mentorjev slovenskega fotografskega sveta. Domačim mentorjem **Petru Koštrunu**, **Emini Djukić**, **Gašperju Domjanu**, **Niku Jarhu**, **Katarini Sadovski** in **Antoniu Živkoviču** se je letos pridružil še tajvanski fotograf **Simon Chang**.

»Na delavnici poudarimo vsebino fotografije in njeno sporočilnost, da znajo udeleženci ustvariti kakovostno serijo fotografij in ne le eno

dobro fotografijo. Hkrati se ukvarjamo tudi s tehničnim znanjem fotografiranja. Dragoceno je, da mentorji z udeleženci delajo tudi individualno,« je povedal vodja projekta Celje Fokus **Matej Gorjup**.

V času delavnice je na voljo manjša fotografska knji-

žnica, kjer je pripravljena literatura s področja fotografije in umetnosti. Udeleženci si lahko izposodijo opremo Nikon, ki je tudi letos eden od sponzorjev delavnice Celje Fokus. Skupaj z mentorji bodo fotografi pokukali v odlične celjske galerije, pravo doživetje pa bo obisk Peli-

kanovega steklenega ateljeja. Ustvarjanje in delovno vneto bodo zaključili z veliko zaključno projekcijo in razstavo fotografskih del vseh udeležencev Celje Fokus. Pripravili jo bodo v soboto ob 21. uri v atriju Celjskega mladinskega centra.

BRST

Celje Fokus je edina fotografska delavnica v državi, ki še ponuja izkušnjo s temnico. Tam bodo skupaj z izkušenimi mentorji razvijali filme in delali fotografije, ki jih bodo posneli po klasičnem postopku, tudi s pomočjo Camere obscurae, ki je že kar zaščitni znak te delavnice.

Sobota, 23. julij

10.00 - 12.00 SREDIŠČE MESTA
OPEN AIR DOGODEK: NA KAVICO V MESTO

20.00 VODNI STOLP
KONCERT SKUPINE SEDMINA

Vstop prost.
V primeru slabega vremena bo prireditev v Celjskem domu.

2011
Poletje
v CELJU,
knežjem
mestu

Več info na www.celeia.info in
TIC Celje, Krekov trg 3.

www.radiocelje.com

Občinstvo je vztrajalo na gradu – pod dežniki, napušči, na grajskem stopnišču ...

Dež ni pokvaril večera

Na Starem gradu štirje zaporedni četrtki za Veronikine večere – Začetek za Toti big band

Prvi Veronikin večer je v četrtek na Starem gradu v Celju kar nekajkrat prekinil dež. A gostje – Toti big band iz Maribora in pevec Boštjan Bračič – so vztrajali in z vmesnima prekinitvama, ko je le premočno deževalo, speljali celoten spored večera. Ta je bil tematsko posvečen ameriški glasbi big bandov in obletnici rojstva Luisa Armstronga.

20-članski sestav, ki ga vodi mag. Edvard Holnthaner, ima za seboj že več kot 240 nastopov in sedem zgoščenk. Pri svojem izvajanju je zelo raznolik – igra vso bigbandovsko glasbo, od tiste prvinske, ki je big bande pravzaprav pripeljala na glasbeno sceno, do džez standardov, latina in sodobnih skladb. Celjski večer je dirigent zastavil kot nekakšen prikaz razvoja glasbe big bandov. Začel je z Armstrongovim Basin street bluesom, ki je na grad prinesel prvinski neworleanski zvok in nadaljeval vse do sodobnosti. Z malo več zadrege in z malo manj energije, kot bi je bilo sicer, so izvajalci večer vseeno varno pripeljali v pristan. Kot odlični pevec se je ponovno izkazal Boštjan Bračič. Ta že dolga leta sodeluje s Totim big bandom, a Slovenija ga je najbolj spoznala po nastopih v prvi sezoni šova Slovenija ima talent.

Za pogum in dobro voljo veljajo čestitke izvajalcem, predvsem pa občinstvu, ki je muhastemu vremenu navkljub vztrajalo na gradu, se skrivalo pod strehami grajskega stopnišča in čemelo pod dežniki. Le redki so grad zapustili.

Prvi letošnji Veronikin večer je pokazal novo usmeritev tako imenovanih tematskih večerov. »Letos se nismo odločili za večji uvodni koncert, kakršne smo pripravljali v minulih letih. Takšni koncerti so finančno tako zahtevni, da smo si rekli, da ga letos raje ne

Ameriškega večeru bo že v četrtek sledil argentinski, zatem francoski in za konec še slovenski večer.

bi pripravili, čeprav nam dobrih zamisli ni manjkalo. Odločili pa smo se za kar nekaj novosti. Najprej za tematske večere, kar pa zahteva dodatno ponudbo. Veronikina kavarna na gradu se je izkazala kot dober partner in daje večerom še kulinarčni del. Čeprav je ta glede na možnosti skromen, prav to daje neko svežino in dodatno predstavitev dežele,

ki jo slikamo skozi glasbo,« je povedala Vanesa Čanji, direktorica Fit medie, ki organizira Veronikine večere.

V četrtek bo na gradu argentinski večer. Pripravila ga bo Vesna Zornik s skupino glasbenikov, s katerimi so lani ustvarili glasbeni projekt in

ploščo TangoApasionada. Vesna Zornik, znana kot glavna vokalistka zasedbe Katalena, je ena najbolj izraznih pevkv v Sloveniji. V sodelovanju s producentom Aldom Ivančičem je posnela prvo samostojno ploščo, posvečeno strastnemu argentinskemu tangu, na kateri ponuja glasbena dela znanih in manj znanih avtorjev tega žanra v novi,

sodobni preobleki, ki kljub nenavadnemu naboru instrumentov ohranja melodične značilnosti ter predvsem emotivne trenutke tanga. Na plošči TangoApasionada zablestita Vesnina izvajalska moč in širina njenega glasu. Na plošči najdemo skladbe različnih avtorjev, tudi dve Piazzolini, prava posebnost pa je uglasbena Lorcina A las cinco de la Tarde.

»Veronika se je umestila v celjski, regijski in že tudi v slovenski prostor, saj so bili v zadnjih letih grajski večeri dobro obiskani. Dober obisk pričakujemo tudi letos, ne zgolj zaradi odličnih izvajalcev, tudi prizorišče na gradu vedno očara. Ponudba je zanimiva in posebna, tako da pričakujemo, kljub temu, da prireditvene ponudbe v Celju ne manjka, da bo privabila ustrezno število ljudi,« pravi Čanjijeva.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Toti big band je kljub deževnemu večeru odigral odličen program.

Po svoje velika dežela

»Pravi joker, kadar ne veste, kaj in kam,« trdi za zbirko knjig z naslovom Lep dan kliče novinar in publicist Bernard Nežmah. Jaz dodajam, da je knjižna zbirka Željka Kozinca pravi joker tudi, kadar točno veste, kaj in kam. V štirih knjigah je opisanih na stotine vseh mogočih izletov po Sloveniji in po slovensko govorečem zamejstvu.

»Kozinčev izbor izletov in način opisovanja se razlikujeta od druge tovrstne literature. Posebej je naklonjen manj znanim ali celo neznanim, vendar dostopnim in ne prenapornim izletniškim točkam,« je zapisano o nevsakdanji zbirki knjig. Ste že kdaj obiskali na primer Dobrino na Kozjanskem ali Žovneško jezero v Savinjski dolini, kamor med drugim vabi avtor knjige? Koliko veste o preveč pozabljeni Dobrini z nekoč mogočnim gradom Žusem? Zanj pravi Kozinc, da bo ob vašem obisku »znenada vstal izza kakšnega ovinka, kot prikazen, kakor bi se vzel iz kuliserije za Trubadurja ali Somrak bogov.« In koliko veste o sosednji odmaknjeni vasi

Zbirka knjig Lep dan kliče seveda ni običajen turistični vodnik in marsikdo ugotavlja, da takšnega dela pri nas še nismo imeli. Novinar, publicist in pisatelj Željko Kozinc je s to zbirko knjig Slovincem na novo odkril Slovenijo, njene zanimivejše gradove, cerkve in druge kulturne spomenike, posebej zanimive vasi, doline in gore, jame, soteske, parke ... Dodatno vrednost daje zbirki knjig Kozinčeva ugotovitev, da se slovensko etnično ozemlje ne konča pred Trstom, na Karavankah ali v Prekmurju, saj nam je približal še zanimivosti iz zamejstva. Ste že bili v Porabju, na Madžarskem, kjer se v trenutku preselili v starožitni svet, v kakršnem so pri nas živeli daleč nazaj? V mali deželici, še precej manjši od malega Prekmurja, ki je razmeroma blizu Murske Sobote, se boste brez turističnega vodnika, kot je Lep dan kliče težko znašli. Prav tako bo v Doberdolu, »slovenskih fantov grobu«, v slovenski vasi v Italiji, kjer je pred osnovno šolo spomenik pisatelju doberdobskega vojnega romana, Prežihovemu Vorancu, iz popolnoma dru-

V rubriki Bukvarna Novega tednika vas novinarji našega časopisa in Radia Celje vabimo k prebiranju knjig, ki so se nam vtisnile v spomin; iz tega ali onega razloga. Mi priporočamo, vi izbirate. Prav je, da povemo, da rubrika ni komercialna, torej je nihče ne oglašuje in sponzorira. Odraža zgolj mnenje knjigoljubcev. Ob letu osorej se morda sestanemo ljubitelji knjig. Zato vas tudi vabim, da se nam, spoštovani bralci, pridružite in kakšno »bukvo«, ki vas je navdušila, predstavite tudi vi. Razmislite nam pošljite na naslov: tednik@nt-rc.si.

Žusem s kar dvema zanimivima cerkvama, sv. Jakoba in sv. Valentina, ter kaj o dobrinskem izviru zdravilne vode? Pa Žovneško jezero pri Braslovčah, manj znano kot bolj obljudeno Braslovško jezero, kjer Kozinc čuti duh nesrečne Veronike Deseniške. Za Braslovčane pravi, da počasi odpirajo zaklade svojih pokrajinskih lepot in zgodovinskih znamenitosti, za razliko od kakšnih Škotov, ki bi okoli gradu Žovnek postavili – kot pravi – postojanko srhljivosti, pravo črpalno turističnega adrenalina. Nekaj desetletij stara Žovneško in Braslovško jezero (ki je trikrat krajše od prvega) so lokalni in manj lokalni kopalci hitro posvojili, razvaline gradu Žovnek so kljub evropski slavi celjskih grofov premalo obiskane. In prav knjiga Željka Kozinca naj bi pripomogla, da bi bilo drugače, da bi ljudje z zanimanjem obiskali kraj, za katerega številni Slovenci niti ne vedo, kje točno je. Pa jih vsekakor zanima.

gačnih koroških krajev, vendar vseeno domačemu. Tam so med drugim lepi sprehodi ob več kot kilometer dolgem Doberdobskem jezeru, ki je poleti bolj podobno močvirju. Že po nekaj izletih po Kozinčevem nasvetu lahko ugotovite, koliko vsega zanimivega je v mali Sloveniji in njenem zamejstvu ter koliko poti nas še čaka, da jo bomo vsaj za silo spoznali v vsej njeni raznolikosti. Slovenija ima seveda veliko več kot le Bled, Piran, Postojnsko jamo, Logarsko dolino, Roglo, Rogaško Slatino ... Ima veliko več kot te kraje, ki smo jih odkrili že na osnovnošolskih izletih ter je zelo dobro poskrbljeno za njihovo turistično promocijo. Knjižna zbirka Željka Kozinca je najboljša priložnost za zajemanje vseh zanimivejših in skrivnostnejših koščkov Slovenije z veliko žlico.

O avtorju: Željko Kozinc je bil dolgoletni Delov novinar, je tudi scenarist, pesnik, pisatelj in popotnik.

BRANE JERANKO

Skrivnost te enostavne in učinkovite rekreacije, ki jo imenujemo nordijska hoja, je v palicah. Učili so se je tudi udeleženci naše akcije hujšanja.

Nordijska kot naravna hoja

Poletni sončni žarki so nas že pošteno ogreli in ljubitelji rekreacije in gibanja lahko v tem času zaradi daljših dni pridejo na svoj račun. Namesto iskanja izgovorov, zakaj se česa ne lotimo, se raje lotimo iskanja dejavnosti, ki nam bo popestrila dopustniške dni. Kdor želi, najde aktivnost, kdor ne želi, najde izgovor.

Kineziologinja Brigita Fižuleto je zaposlena v Zdravstvenem domu Celje, na oddelku za medicino dela, prometa in športa. Zadolžena je za zdravstveno varstvo slovenskih kategoriziranih športnikov. Je avtorica vodnika nordijske hoje in izvajalka zdravstveno vzgojnih delavnic v okviru Cindi Slovenija. (Foto: GrupA)

Nordijska hoja sodi med priljubljene oblike rekreacije. Je zelo primerna za tiste, ki so popolni začetniki, in za tiste, ki se po obdobju nedejavnosti ponovno želijo posvečati svoji kondiciji in zdravemu življenjskemu slogu. Primerna je za vse generacije in ljudi različnih fizičnih sposobnosti. »Pri nordijski hoji so aktivne skoraj vse mišice. Pri njej pravzaprav posnemamo naravno hojo. Gibanje rok je takšno kot pri hoji brez palic, le da so nekoliko daljši koraki, kar omogočajo posebej za to oblikovane lahke ergonomske palice,« pojasnjuje kineziologinja Brigita Fižuleto. Nordijsko hojo lahko izvajamo tudi bosi. Morda bosta prav dopust na morju in hoja po mivki popestrila počitnikovanje. Primerna je tudi za nosečnice, ker ni sunkovitih gibov in ohranja primerno napetost v spodnjem trebušnem delu. Fižuletova poudarja, da je pri tej vrsti hoje najpomembnejša koordinacija gibanja rok in nog po načelu leva roka-desna noga oziroma nasprotno. Posebnost hoje je, da se od palic odrivamo samo od paščkov, spuščamo ročaje ter imamo pri tem sproščena ramena in vrat. Odrive z rokami pa dokončujemo za telesom z iztegnjenim komolcem.

Vse palice niso enako dobre

Skrivnost te enostavne, vendar učinkovite rekreacije je v palicah. Zaradi njih so poleg mišic nog in medenice dejavne tudi mišice ramen in prsnega koša, obenem pa so sklepi v koljenih, kolkah in križu manj obremenjeni. Da bi dosegli maksimalno učinkovitost, je treba uporabljati prave pali-

ce in osvojiti pravilno tehniko njihove uporabe. Nekateri menijo, da med palicami za nordijsko hojo in planinarjenje ni razlik. »Vendar ni tako. Palica za nordijsko hojo ima ergonomsko oblikovan ročaj in pašček za okoli roke, ki se lahko prilagaja velikosti dlani in omogoča sproščen odziv. Je lahka in odvisna od razmerja sestave steklenih in

karbonskih vlaken. Ne sme biti deljiva oziroma teleskopska. Na njeni konici pa je gu-

Gibanje pri nordijski hoji vključuje celo telo, krepi dihalni in srčno-žilni sistem, zmanjša bolečine v vratu, ramenih in križu in povečuje gibljivost hrbtenice. Poraba kisika je v primerjavi z običajno hojo 25 odstotkov višja, od 20 do 40 odstotkov je višja tudi poraba kalorij.

mijast nastavek - »čveljček«, za hojo po trši podlagi, tudi asfaltu, za ublažitev tresljajev,« z natančnostjo navaja Fižuletova.

Učenje nordijske hoje

Nordijska hoja je dokaj preprosta, a vendar je za osvojitve te veščine dobro obiskati tečaj. »Izvajati moramo diagonalno gibanje. Ko desno nogo pomaknete naprej, se močno odrinete z levo palico, in obratno. Telo je vzravnanano in nekoliko nagnjeno naprej. Glava je sproščena v podaljšku hrbtenice, pogled pa usmerjen naprej. Palice so ob telesu in ne opletajo sem ter tja. Ob odzivu roko pošteno iztegnemo nazaj. Palic v dlaneh ne stiskamo ves čas, ampak se nam dlani odpirajo in zapirajo. Noge se gibljejo v podaljšanih in poudarjenih korakih. Ena noga je vedno na tleh, zato ni trdih udarcev ob tla in sklepi ne trpijo.«

MATEJA JAZBEC
Foto: Time

Sporočite nam, če pripravljate kakšno rekreativno prireditev in bi radi nanjo povabili tudi naše bralce!

Naš elektronski naslov je tednik@nt-rc.si, lahko pa nam pišete tudi na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

HITRO NAROČITE

NOVI TEDNIK

Dvakrat na teden, ob torkih in petkih, zanimivo branje o življenju in delu na območju 33 občin na Celjskem.

Poštna dostava na dom.

V prosti prodaji stane torkova izdaja Novega tednika € 1,10, petkova pa € 1,30.

Naročniki plačajo za obe izdaji mesečno € 8,70

kar pomeni, da prihranijo, v povprečju namreč izide devet številčk na mesec.

! Dodatni popusti pri plačilu naročnine vnaprej: !
7% pri plačilu za eno leto, 3,5% pri plačilu za pol leta, 2% pri plačilu za tri mesece.

Naročniki brezplačno prejemaajo še vse posebne izdaje Novega tednika. Naročniki imajo tudi pravico do štirih brezplačnih malih oglasov, do ene čestitke na Radiu Celje ter do kartice ugodnih nakupov.

POZOR tudi letnik 2011 s prilogo TV-OKNO! **POZOR**

Vsake petke 48 barvnih strani televizijskega sporeda in zanimivosti iz sveta glasbe in zabave.

NOVI TEDNIK Prešernova 19
3000 Celje

Ime in priimek: _____

Kraj: _____

Datum rojstva: _____

Ulica: _____

Nepreklicno naročam Novi tednik za najmanj 6 mesecev

podpis: _____

NT&RC d.o.o. bo podatke uporabljal samo za potrebe naročniške službe Novega tednika

KOLENDARČEK REKREATIVNIH PRIREDITEV

24. julij

POHODNIŠTVO

PD Zavod za zdravstveno varstvo Celje vabi na Obir (Avstrija). Prijave in informacije 041 613 854 (Slavko)

Korak za korakom do vsakega cilja

Z Domnom Turnškem o maratonskih pohodih čez Velebit, Camino in Rajalto na Finskem

»Eni gledajo televizijo, drugi igrajo karte, jaz pač hodim,« o svojih dopustniških podvigih pravi Domen Turnšek. »Hoja se mi zdi najbolj osnovna manifestacija filozofije, da se še tako dolga pot začne s prvim korakom in da je vsak cilj dosegljiv, če to res hočeš.« Domen se je pred dnevi vrnil s pohoda čez hrvaški Velebit. 140 kilometrov dolg masiv je premagal v tednu dni. Pred tem je prehodil že velik del znane romarske poti Camino in na smučeh pretekel celo Finsko od meje do meje. »To je moj ventil za sproščanje. Tisto nekaj za dušo, česar mnogi ne razumejo, a si tega vseeno ne pustim vzeti.«

Žena in hči sta ga pripeljali do izhodišča tako imenovane velebitske planinske poti (VPP) na severnem delu masiva. Četudi bi 12-letna deklica hotela z očetom na pot, je mamica ne bi pustila. Podvig, ki se ga je loteval njen mož, bi bil »malenkost« pretirana oblika družinskega hribovskega izleta. Domen je hvaležen za toleranco svoje družine, zato je s tem noče obremenjevati. Teden dni hoje od bivaka do bivaka, od vode do vode, z vso hrano in opremo v nahrbtniku pač ni za vsakogar. Oprtal si je kakih 20 kilogramov težko breme in se odpravil na pot. Po severnem delu VPP teče dobrih 60 kilometrov dolga Premužičeva steza. Utrjena ravninska pot ob čudovitih razgledih na jadranske otoke je nekaj, ob čemer vsakemu povprečnemu planincu zaigra srce. Steza, ki je več kot primerna tudi za družine z otroki, ne daje slutiti, kako težko nalogo si je zadal naš pohodnik. Ko se namreč v srednjem in južnem delu Velebita pot spusti na celinsko stran v čašaste doline, je romantike konec. Korak za

Domen na Velebitu vsako leto preživi nekaj dni, ker je divji in neobljuden. Na sliki z gobjo večerjo. Jurčkov je bilo menda toliko, da si se jim težko izogibal.

korakom gre pot skozi divjino bukovega gozda, zaraščenih goščav, redkih markacij in skoraj neobljudenih bivakov. »Enkrat sem se tudi izgubil, ker je pot v tem delu zelo slabo markirana. S seboj sem imel specialko, kompas in potem hodil. Namesto pet sicer devet ur, a sem vseeno prišel do prenočišča za tisti večer. Na trenutke te sicer daje negotovost, a konec koncev nisi sredi Skalnega gorovja. Problem je seveda, če te izmozga vročina in ti zmanjka vode.«

»Nedosegljiv«, s polhi sredi ničesar

S telefonom si v tistih globelih seveda nimaš kaj pomagati. Ključna misel, ki se začne s »kaj pa če« je nekaj, čemur se človek težko izogne, a si Domen ne dovoli pretirano kratiti spanca. »Seveda se vedno lahko kaj zgodi, a če take scenarije ves čas premlevaš, je bolje, da ne greš nikamor.« Vsaj v takih primerih bi bilo lepo in pametno imeti tovariša ob strani, a kot pravi sogovornik, si potem obsojen na prilaganje. Če nimata ravno podobnega

ritma, je vse skupaj lahko precej moreče. Planinski domovi na VPP so izjemno redki. Ob celi poti so redka mesta, kjer je mogoče dobiti kaj za pod zob. Pohodniki prespijo v bivakih – neuglednih lesenih kolibah ali kovinskih zabojnikih. Če je ob tebi kak sotrpni ali lokalni posebnež, lahko ob barvni televiziji zvečer – tako so v šali poimenovali taborni ogenj – kakšno rečeš. Sicer pa ti družbo delajo polhi, ki jih v tem območju kar mrgoli. Hrana je iz nahrbtnika. Bolj ali manj vse, kar nameravaš v tednu dni pojesti, je treba prnesti s seboj. Domen si je ob priliki pripravil tudi gobjo večerjo. Si predstavljate, da hodite po gozdu, kjer je jurčkov vse črno na tleh, pa jih ne morete pobrati? Za kakšnega zagnanega gobarja skoraj nočna mora. A na taki poti se lahko v moro spremeni še vse kaj drugega. Tokrat hujšega od oteklih sklepov ni bilo. Pod plezalnimi stenami v Paklenici sta ga po tednu dni spet čakali njegovi dekleti. In občutek zmagooslavja, ko se ti zdi, da bi zmogetl čisto vse na tem svetu.

V spominih je plaža enaka plaži

Velebitski planinski pohod je Domen poimenoval kar zaključek trilogije. Leto pred tem je namreč celotno Finsko od ruske do švedske meje pretekel na smučeh. Še leto prej pa je prehodil 330 kilometrov romarske poti Camino od Leona do zaključka. »To je način sproščanja, ki mi z leti vse več pomeni. Ko sem še bil mlajši, sem se v takih ekstremnih naporih spraševal, kaj mi je tega treba. Zdaj se ne več. Tudi s hojo – ne zgolj z nedeljskimi izleti na bližnji hrib – si krepiš voljo in rasteš. Se zaveš, da lahko dosežeš vsak cilj, če ga le ho-

češ in se mu z vztrajnostjo predaš.« Kot pravi Domen, ni alpinist, ni plezalec. Zato njegove poti niso ekstremno izzivanje nevarnosti. A zato niso nič bolj lahke. »Telesno kondicijo moraš spraviti na neko raven in jo potem vzdrževati. Pri teh poteh pa je vsaj toliko kot fizična pripravljenost pomembno stanje v glavi. Hoditi pravzaprav ni težko. Človek je trpežna žival in se hitro vsega navadi. Ni problem hoditi tudi 10, 12 ur na dan. Problem je to početi iz dneva v dan. Takrat pa ugotoviš, da je uspeh ali neuspeh samo v tvoji glavi.« Ko o svojih dopustniških doživetjih pripoveduje ljudem,

ga običajno prestrelijo z osuplim pogledom in nehotevim vzdihom, da ne more imeti vseh kolesc v glavi. Domen pa se z leti vedno bolj zaveda, kako pomembno je biti zvest sam sebi. »Ko grem na običajen dopust s hoteli, plažami in vsem, kar sodi zraven, se že čez leto ali dve komaj spomnim, kje sem bil. To pa so sladkorčki, ki jih ne bom pozabil nikoli!« Tisti, ki mu je ostal, dokler ne najde dovolj prostega časa, je celotna pot Camino, vseh 800 kilometrov začeni v Franciji. »Ne da bi rad. To bom enkrat prehodil!« je odločen Domen.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: Osebni arhiv

Razgled na dalmatinske otoke s 1500 metrov nadmorske višine je z vsem drugim neprimerljivo doživetje jadranske riviere.

S hčerko Emo na cilju. Po takih vzdržljivostnih preizkušnjah je tudi v vsakdanjem življenju težko sprejeti razlago, da se nekaj ne da. »Vse je dosegljivo, če smo za to pripravljeni trdo delati,« pravi sicer direktor avtomobilskega podjetja. »Vse se začne pri prvem koraku. Pohodništvo pa je najbolj bazična pojavnost tega mišljenja.«

Ob večerih si je sam ali s kakšnim podobnim zanesenjakom zakuril ogenj. V šali so ga imenovali kar barvna televizija. Po takih doživetjih si mnogi počitnic z obračanjem na plaži enostavno ne znajo več predstavljati.

Kdo bo tebe ljubil, ti, vražji nogomet?

Celjani šokirali slovensko nogometno javnost – Podvig v Ljubljani kot naročen – Od strahu pred katastrofo do odmevne zmage

Celjski nogometaši si boljšega začetka sezone ne bi mogli želeli, v 21. slovensko prvenstvo po vrsti so štartali idealno, favorizirano Olimpijo so v Stožicah ugnali s 3:0.

To se je zgodilo v času, ko so v klubu napovedani odhodi glavnega pokrovitelja, predsednika, direktorice, ko je eden boljših igralcev moštva, reprezentant Toga Serge Akakpo, prenehal trenirati brez razloga in ko je trener Damjan Romih tvegati in zadel v polno: pred vrata je postavil 20-letnega Matica Kotnika namesto izkušenega Amela Mujčinoviča, na levo stran obrambe pa 19-letnega Tadeja Vidmajerja namesto Klemna Medveda.

»Apel Celju: pomagajte nogometašem!«

Stavnice so v nedeljo »slavile«, nekaj tednov je bil CM Celje na vrhu lestvice na mnogih spletnih straneh zaradi abecednega vrstnega reda, zdaj tam ostaja zaradi najvišje zmage v uvodnem krogu. Torej pristojni v Celju odločajo o reševanju kluba, ki je, vsaj trenutno, vodilni v prvi slovenski ligi. V najbolj nezavidljivem položaju kluba po osamosvojitvi so celjski nogometaši izjemno začeli sezono, s pravo senzacijo v Stožicah proti favoritu za prvaka. Petdeseti medsebojni obračun z Olimpijo so dobili kar s 3:0. Trenerju Damjanu Romihu se je ob koncu izjave zlomil glas, zarosile so se oči: »Zmagali smo zasluženo. Smo na prvem mestu, toda ne smemo se slepiti, prvenstvo se je šele začelo in bo zelo dolgo. Pohvalil bi vse igralce, zame so junaki. Odigrali so zrelo, modro. Ko smo imeli igralca več, smo se zavedali moči Olimpije. Če bi tedaj zaigrali bolj rizično, bi se lahko opekli. Bili smo potrpežljivi, podzavestno so se igralci obenem po rdečem kartonu malce povlekli nazaj. Lahko bi bili bolj hrabri, po drugi strani pa smo s strpnostjo dočakali

Romana Bezjaka si že ogledujejo tuji menedžerji.

mat pozicijo, realizacija pa se je popravila.« Zmaga je prišla kot naročena, ko so jo najbolj potrebovali, čeprav je nihče ni pričakoval. Še več, strah pred visokim porazom je bil realno upravičen. »To definitivno drži. Zmaga je izjemno pomembna. Fantje so med pripravami kljub pomanjkanju denarja trenirali zelo zavzeto. Ob tej priložnosti apeliran na Celje: pomagajte nogometašem!«

»Ni denarja ni izjav!«

Od 19. minute so imeli Celjani igralca več, ko je bil za domačo obrambo prehitel Iztok Močivnik. V prazen prostor mu je odlično podal Roman Bezjak, ki je kasneje priigral enajstmetrovko, potem pa dosegel še dva imenitna gola: »Ko sem povedel na 2:0, sem začutil, da bomo zmagali. Potrebovali smo zanesljivo vodstvo, kajti gostitelji so pritiskali na vso moč. Moj drugi gol pa je bil pika na i pomembne zmage. Res je, da sem zapravil uvodni priložnosti, toda vseeno nam je uspelo. Vse klubske težave smo odmislili, reševali jih bodo drugi. Naša naloga pa je nenehno dokazovanje.«

CM Celje (4-1-4-1): Kotnik – Vidmajer, Kapič, Krajcer, Radulovič – Gobec – Bezjak, Krljanovič, Popovič, Močivnik – Pavlovič. Igrali so še Marijan, Medved, Ristovski.

Prvi gol je za Celjane dosegel izkušeni Zoran Pavlovič iz enajstmetrovke, za večino igralcev je bila to največja zmagavna v karieri, za bivšega reprezentanta zagotovo ne: »Za našo ekipo je to velik uspeh glede na trenutno situacijo v klubu. Če smo zmagali v Ljubljani, potem smo dokazali, da znamo igrati navzlic precej mladim fantom. Zdaj je naš imperativ, da bomo za to tudi nagrajeni. Težko je sicer pričakovati, da bomo ponavljali takšne predstave. Upam,

da bodo odgovorni poskrbeli za nas.« Eden od mladih igralcev se je takoj po prihodu iz slačilnice pošalil: »Dokler ne dobimo denarja, ne dajemo izjav!« Nihče mu ne sme zameriti.

»Največja zmaga doslej«

Na sredini igrišča v Stožicah je veliko delo opravil vezist Denis Popovič: »Olimpija zna držati žogo v svojih nogah, toda dobro smo se postavili, se uspešno branili in čakali na protinapade. Nekaj nam jih je uspelo odlično izvesti. Morda bi lahko dosegli še kakšen gol več. Dokazali smo, da se lahko s požrtvovalnostjo kosamo z vsakomur. Mladi smo, a nič zato.« V prvi celjski postavi je bil tudi 19-letni branilec, Žalčan Tadej Vidmajer: »Začeli smo odlično, agresivno. Kmalu smo bili nagrajeni, ko so domači dobili rdeč karton. Do odmora smo imeli nekaj priložnosti, v nadaljevanju pa smo trikrat zadeli. Borili smo se po najboljših močeh. Če bomo nadaljevali v takšnem ritmu, lahko premagamo vsakogar. Prva postava? Na podlagi prijateljskih tekem sem pričakoval, da bom zaigral v njej.« Pred vrati presenetljivo ni stal Amel Mujčinovič, temveč Matic Kotnik, ki je svoje delo odlično opravil, saj je obranil nekaj stooštotnih priložnosti: »Težko je bilo. Malce sem bil presenečen nad trenerjevo odločitvijo. Upam, da sem se izkazal v njegovih očeh oziro-

ma da sem upravičil zaupanje. Priznam, da sem imel tremo, ki pa je kmalu minila. Obramba tekme? Vsaka je bila obramba tekme.« Brez sreče ne gre, dvakrat se je zatresel okvir njegovih vrat. Ob odsotnosti Akakpoja sta bila osrednja branilca Bekim Kapič in Marko Krajcer: »Premagali smo izvrstno ekipo, ki v letošnjih evropskih tekmah še ni prejela zadetka. Mi pa smo zadeli trikrat! Tudi sam bi lahko zatresel njihovo mrežo po zelo dobrem predložitvu Pavloviča. Nasprotnik me je prav toliko povlekel, da me je zasukalo in mi preprečil čist udarec. Bo kar držalo, to je brez dvoma zame največja zmaga doslej.« Hitronogi Iztok Močivnik je poskrbel, da je Olimpijin branilec Erik Salkič že v 19. minuti prejel rdeč karton: »Zmaga je zelo sladka. Bila je težko prigarana. V težkih časih smo pokazali svojo najsvežlejšo plat.« V nedeljo bodo Celjani gostovali pri Domžalčanih, ki so slavili v Velenju z 2:0.

Menda nekaj celjskih obrazov na stožiški tribuni ni kazalo veselja, temveč celo nasprotno. Trideset Celjskih grofov pa je slavilo. Igralci so se jim zahvalili za pomoč in spodbudo. Domači Green dragons pa so vzklikali: »Je... se, Zlatko!« Tekmo je namreč sodil Mariborčan Gregor Gostenčnik. In spet so se začele polemike o podtalnih delovanjih, ki pa celjskega moštva ne zanimajo.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Odlični in zanesljivi Sebastjan Gobec, dolgoletni branilec celjskega moštva, zdaj krije hrbet vezistom.

Simon Brus in Martin Srabotnik sta premagala reko Vrbas in se okitila z zlatom.

»Zlata« Banja Luka za Brusa in Srabotnika

Od četrtka do nedelje je bilo v Banja Luki evropsko prvenstvo v slalomu na divjih vodah za mladince in mlajše člane. Slovenska ekipa je osvojila kar pet zlatih medalj, od tega sta dve odšli v Kajak-kanu klub Nivo Celje.

Še na 18-letni Simon Brus si je v soboto priveslal naslov evropskega prvaka med posamezniki. Predsednik KKK Nivo Celje Dušan Konda je spremljal slovensko delegacijo v Bosni in Hercegovini, kjer je bilo vzdušje odlično, ko so naši kajakaši nizali uspeh za uspehom: »Slovenci smo se počutili kot doma, saj nam je tudi reka Vrbas pisana na kožo. Simon je že v kvalifikacijskih vožnjah pokazal

najboljšo pripravljenost. In če se spomnimo lanskega prvenstva, ko smo osvojili le dve bronasti kolajni, smo letos res dosegli vrhunec.« Brus, ki se je pred dobrim mesecem izkazal že v članski konkurenci, ko je skupaj s Petrom Kauzerjem in z Juretom Megličem osvojil zlato moštveno kolajno, je v finalni vožnji sicer že pri prvih vracih naredil napako in dobil pribitek dveh sekund. A to ga ni odvrnilo od hitre vožnje, saj je prišel v cilj skoraj pet sekund hitreje kot drugouvršeni Čeh. »Meni je morda malo žal, da ni bilo to svetovno mladinsko prvenstvo, saj so bili zbrani res najboljši kajakaši. Simon, ki trenutno uživa zaslužen dopust, je po tekmi v svojem

Pred Brusom je še ogromno tekem tako v mladinski kot članski kategoriji. Čez 14 dni se bo na mladinskem svetovnem prvenstvu potegoval še za kolajno v spustu.

Damjan Romih (v modri trenirki) je uvidel, da je na pravi poti, prav tako tehnični vodja Borut Arlič, ki je čestital vsakemu igralcu posebej.

Izidi 1. kroga v 1. SNL: Olimpija - CM Celje 0:3 (Pavlovič 53. - 11 m, Bezjak 80., 88.), Rudar - Domžale 0:2, Triglav - Nafta 2:1, Mura - Koper 1:0 in Maribor - Gorica 2:1.

S fanti iz Laškega in Šentjurja

Slovenska moška košarkarska reprezentanca do 20 let se je na evropskem prvenstvu v Španiji uvrstila v drugi krog.

Našim na začetku prvenstva ni kazalo dobro, saj so uvodni dve tekmi proti Črni gori in Rusiji izgubili. Zadnji, tretji krog pa je bil izjemno dramatičen. Ker je Rusija ugnala Črno goro, našim ni bilo treba proti Srbiji slaviti za petnajst točk, zato je uvrstitev v nadaljnje tekmovanje prinašala že minimalna zmaga. Naša izbrana vrsta, ki jo vodi Rade Mijanović, v zadnji tekmi ni prepuščala prav nič naključju, saj je Srbijo premagala kar za 22 točk, potem ko je vodila tudi že za 29 točk. Na koncu je bilo 102:80. V primeru poraza bi naši nadaljevali tekmovanje v skupini za obstanek. Tako kot na preteklih tekmah se je tudi tokrat zelo izkazal član laškega Zlatoroga, center **Alen Omič**, ki je dosegel 21 točk, 12 jih je prispeval njegov klubski kolega **Mitja Nikolič Smrdelj**, v selekciji je še **Jaka Brodnik**. Član Šentjurja **Tadej Ferme** je dodal tri točke. Naši so včeraj zvečer že odigrali prvo tekmo v drugem krogu, ko je bila nasprotnica Francija, danes se bodo pomerili z Latvijo in jutri še s Švedsko.

MITJA KNEZ, Foto: SHERPA

Alen Omič (z žogo) v dresu Zlatoroga med regijskim derbijem s šoštanjsko Elektro

stil povedal, da je norel po progi in da ga je napaka le »podžgala« k še hitrejšemu veslanju. »Za las pa je finalni nastop ušel **Martinu Srabotniku**, ki je bil v polfinalni vožnji 11., v finale pa se je uvrstilo 10 najboljših. »Martin je briljantno odpeljal, vendar so mu za finale zmanjkale le tri stotinke sekunde. Vendar smo vsi nanj zelo ponosni,« pove predsednik kluba.

Kljub temu, da se Srabotnik ni uvrstil v finale v posamičnih vožnjah, pa je bil zato skupaj z Brusom in Maticem Štrukljem najhitrejši v ekipni tekmi kajakašev. Vsi trije so bili brez prave konkurence, saj so bili od Poljakov, ki so bili drugi, hitrejši za 3,40 sekunde.

Tretja članica celjskega kluba je bila v Banja Luki **Tonka Kadičnik**, ki je bila od 60 de-

klet 29. Naredila je dve napaki, vendar to ni neuspeh. Tonka, ki šteje 16 let, bo mladinka še prihodnje leto in takrat bo najverjetneje izboljšala svoj rezultat.

Za kajakaše seveda še ni konec sezone. Simon in Martin sta šla iz Banja Luke na Lošinj na zaslužen dopust, kjer pa bosta tudi trenirala. »S sabo sta vzela čolne za spust, da malce zamenjata atmosfero in seveda način veslanja. Čeprav smo v Celju postali pravi slalomisti,« še doda Konda. Brusa čaka čez 14 dni že mladinsko svetovno prvenstvo v spustu v češki Opavi, kamor pa se Martin za las ni uvrstil. Na Češkem bo evropski prvak tekmoval tako v klasičnem spustu kot šprintu, kjer bo prav tako favorit za zlato odličje.

MOJCA KNEZ

Novinci nogometnega kluba Rudar

Z nekoliko nižjim proračunom

Jalušič: »Uveljaviti drugoligaške igralce in jih prodati v tujino.«

Velenjski nogometaši so za razliko od celjskih slabo začeli sezono, z domačim porazom z Domžalami.

Že pred uvodnim krogom smo se pogovarjali z enim od vodilnih mož nogometnega kluba Rudar, s športnim direktorjem **Miranom Jalušičem**. Gre za bivšega nogometaša tega kluba, ki so mu med kariero in po njej operirali koleno in gleženj.

Kdaj ste pridobili nove klubske prostore?

Bivšo restavracijo Oaza smo pred nekaj meseci spremenili v klubski prostor, ki je namenjen sestankom, novinarskim konferencam, pogovorom s članskim moštvom in z ostalimi selekcijami in tudi družabnim srečanjem.

V prejšnji sezoni ste bili zelo zadovoljni z obiskom gledalcev na domačih tekmah. Prvo v novi sezoni ste odigrali v nedeljo. Kateri bo vaš igralni dan?

Šlo je za izjemo, kajti v prvem krogu smo šli na roko Domžalanom, ki so šele v četrtek igrali evropsko tekmo s Splitom. Odslej bomo vse domače tekme igrali ob sobotah.

Nekaj klubov se je izjansnilo o predvidenih sezonskih proračunih. Nafta, ki se je odločila za polpofe-

Miran Jalušič

sionalen pogon, bo porabila manj kot pol milijona evrov, kandidati za prvaka nekajkrat več, CM Celje predvideva za preživetje 1,2 milijona evrov. Kaj pa vi?

Mi ostajamo v lanskih okvirjih, proračun bomo sicer znižali za približno deset odstotkov in bo znašal okoli 1,1 milijona. Dve tretjini od tega bosta namenjeni nižjim selekcijam.

Zakaj odločitev za Milana Đuričića kot trenerja članov?

V Sloveniji je bilo nekaj kvalitetnih trenerjev na razpolago. Odločil je odnos hrvaškega stratega do mladih

igralcev, njegovo zaupanje, ki ga ima do njih. V prvi fazi smo z njim zelo zadovoljni. Opazno je, da ima občutek za spodbujanje mladih no-

Pri Rudarju je prišlo do številnih sprememb. Enajst igralcev je zapustilo klub, Jahič, Hertelendi, Cipot, Mešič, Kolsi, Grbič, Čadikovski, Kelenc, Umihanič, Roj in Mujakovič. Novincev je devet: Petar Stojnić (Triglav), Jaka Ihbeisheh (Primorje), Gregor Fink (Celje), Jaka Bizjak (Šmartno), Dejan Purišič (Aluminij), Uroš Rošer (Dravinja), Luka Majcen (Interblock), Branimir Djokič (Aluminij) in Matej Podlogar (Interblock). Ekipi so priključili pet mladincev, Muharemoviča, Čiriča, Topiča, Hudobreznika in Ramiča, štiri obetavne mladince pa bodo štipendirali, Nabernika, Omeroviča, Krefla in Saramatija. Đuričićev pomočnik je Andrej Goršek.

gometashev in da jim rad daje priložnost za igro.

Kar 11 igralcev je zapustilo klub. Ste imeli s kom še podpisano pogodbo in ste kaj zaslužili?

Na žalost so vsem potekle pogodbe, razen Draganu Čadikovskemu, s katerim pa smo se sporazumno razšli.

Ste spretno sestavili igralški mozaik, v katerem je devet novincev?

Glede na finančna sredstva in glede na dogajanja v slovenskem nogometu smo se usmerili na mlade drugoligaške igralce. Znano je, da Rudar pripelje igralce iz nižjih lig in jih potem proda v tujino, najlepša primera sta Junuzović in Djermanović.

DEAN ŠUSTER
Foto: SLAVO JAN

Nareksova »potrdila Venezuelo«

Po uspešnih predstavah naših judoistov in judoistk na tekmi svetovnega pokala v Venezueli (drugi mesti Nareksove in Ceraja) so dobre novice prišle tudi iz San Salvadorja. Bronasti medalji sta osvojili članici celjskega Sankakuja Petra Nareks (kategorija do 52 kg) in Vesna Đukič (do 57 kg), tretji je bil tudi Celjan Matjaž Ceraj (nad 100 kg), ki sicer tekmuje za bistriški Impol.

Nareksova je po vrsti premagala Kolumbijko Sanchezovo in Američanko Delgado, v polfinalu pa morala priznati premoč kasnejši zmagovalki, Belgijki Heylen. Zbrala je še toliko moči, da je v borbi za tretje mesto gladko premagala Čehinjo Chytre. Đukičeva je bila boljša od Švicarke Kocher in Madžarke Karakas, v polfinalu je nato izgubila z Ame-

Petra Nareks

ričanko Malloy, v borbi za tretjo stopničko pa je ugnala Kolumbijko Amaris. Ceraj je bil v prvem krogu prost, nato je premagal Brazilca Moura. Naslednjo borbo je izgubil s kasnejšim zmagovalcem, Brazilcem Hernandesom, v boju za bron pa mu je uspelo premagati Zegarra Presserja iz Peruja. Vsi naši najboljši tekmovalci se bodo v začetku avgusta udeležili tradicionalnega poletnega tabora v Izoli in se nato v miru pripravljali na svetovno prvenstvo v Parizu.

Medtem so se članice Sankakuja Urška Žolnir, Lucija Polavder, Ana Velenšek, Tina Trstenjak, Urška Gračner in Aja Gačnik Zupanc vrnile s priprav v Španiji, Roki Drakšič pa se je odpravil na treninge v Minsk.

DEAN ŠUSTER

Živžav slivniških, ljubenskih, lučkih in taborskih planincev

Planinski otroški živžav

Planinski živžav se je po 13 letih spet vrnil v Medvodje, kjer bodo na jasi s pogledom na Stegovnik devet poletnih tednov kraljevali savinjski planinci. V devetih izmenah si bo taborsko štafeto podalo približno 450 udeležencev in 160 spremljevalcev iz 20 planinskih društev Pokrajinskega odbora mladinskih odsekov Meddruštvenega odbora (MDO) Savinjska. Prvi teden pod platneno streho je letos pripadel najštevilčnejši, 98-članski zasedbi iz planinskih društev Slivnica pri Celju, Ljubno, Luče in Tabor.

Občudovanje Košute s Stegovnika

Planinski mladoporočenci

Pisana planinska družina je od 25. junija do 2. julija osvajala vršace, planine in slapove Karavank in Kamniško-Savinjskih Alp. V soboto so noge raztegnili na poti do bližnjega Stegovniškega slapa, preostale ture pa so opravljali razdeljeni v dve skupini glede na starost, sposobnosti in gorniške izkušnje. V nedeljo so se tako

starejši povzpeli na Stegovnik (1692 m), mlajši pa so se podali na planino Javornik (1550 m). Torkovo sonce je spremljalo planinski korak izkušenejših po grebenu Košute na Veliki vrh (2088 m) in Kladivo (2094 m), »bombončki« pa so Košuto občudovali s Tegoške planine (1430 m). V petek sta »padla« še zadnja dva vzpona: Storžič (2132 m) skozi Žrelo za izbrano četo in razgledni Tolsti vrh (1715 m) za preostale planinske osvajalce.

ševalnih psov. Popoldneve so preživljali ob nogometu, rokonogometu in odbojki, moči so pomerili v igrah z mejami, za nameček pa obiskali še pustolovski park na Straži pri Bledu, ki je bil prava doživljajska poslastica za male nadobudneže, ki so jo začinili še s piknikom.

Planinska poroka in poročno potovanje v gore

Večeri ob tabornem ognju dajo planinskim taborom posebno žlahtnost in tudi letos so ognjeni zublji spremljali otroško radoživost. Planinski krst, aktualizirana prireditev Medvodje ima talent, tekmovanje za košuto in jelena, večer preobrazb, prepevanje ob zvokih kitare in peka hrenovk v žerjavici ter tekmovanje za glupo čupo so krajšali mrzle večere na taboru, vrhunec zabave pa je bila planinska poroka, na kateri niso manjkali niti dekliščina in fantovščina niti »šranga«, poročna zaobljuba, prstani, torta, metanje šopka, veselica ob harmoniki in poročno potovanje – na Storžič in Tolsti vrh.

MANCA ČUJEŽ

Strumno po planini Dolga njiva

Otroci iz vojne v Libiji. Na Rogli sta jih na domovino med drugim spominjala zastava libijskih upornikov ter petje himne. Zelene zastave »Gadafijeve« Libije, edine enobarvne na svetu, nočejo več.

Iz vojne na mirno Pohorje

Sedem otrok iz libijske revolucije je preživelo na Rogli dva tedna – Otroke iz puščave je nekoliko zeblo

»Imamo se zelo lepo. Počutimo se, kot da smo na novo rojeni,« je v tekoči angleščini povedal 15-letni Muhamed iz Libije, ki je bil na Pohorju v skupini sedmih otrok iz države v vojni vihri. Otroci z enega od svetovnih kriznih žarišč so preživeli na Rogli dva mirna tedna, med drugim namenjena strokovni pomoči osebam z vojnimi travmami.

Do bivanja libijskih otrok, ki so prišli iz Benghazija in manjših mest, je prišlo na pobudo slovenskega veleposlaništva v Egiptu, ob podpori urada slovenskega predsednika ter v organizaciji družbe Unior iz Zreč. Bivanje so jim omogočila

slovenska podjetja. »Vsakdo iz naših partnerskih podjetij, ki sem mu omenil ta projekt, mi je odgovoril, da ga bodo z veseljem podprli,« je zadovoljen izvršni direktor Uniorjevega Programa Turizem Damjan Pintar. Otroci iz Libije, kjer divja vojna,

seveda niso prvi gosti iz te razmeroma bogate države, saj so v Zrečah že gostili libijski par, ki je v dveh tednih porabil nič manj kot 37 tisoč evrov. Bilo je tik pred sedanjo vojno. »Libijci so zahtevni gostje, saj so znani kot vrhunski potrošniki. Moram povedati, da sta bila ta gosta izredno zahtevna,« se spominja direktor Pintar. Libijca sta v naših krajih imela seveda svojega šoferja. Iz Zreč pa se v teh dneh med drugim pogovarjajo z

generalnim sekretarjem libijskega olimpijskega komiteja, da bi libijski športniki imeli priprave na Rogli.

S Petro Majdič

Sedem libijskih otrok iz države, ki je pred vojno uživala bogastvo, ki ji ga omogočajo njeni naftni zakladi, seveda ne sodi med takšne bogate turiste. Na Rogli so se družili s skupino otrok iz Slovenije, ki so jim prav tako omogočili počitnice z dobrodelnostjo, ter še z eno domačo skupino, ki je imela na Pohorju naravoslovni tabor. Med otroki je prišlo celo do prijateljske nogometne tekme, kjer so slovenski otroci premagali libijske z rezultatom 4:3. Otrokom iz puščavske države je bilo na zelenem Pohorju všeč, njihovo bivanje pa so popestrili z različnimi športnimi dejavnostmi, med drugim s šolo tenisa, plezalno šolo, kopanjem v bazenih, kolesarjenjem, z ribolovom, jezenjem ... Pohorske svežine seveda niso navajeni, zato jih je v manj vročih dneh nekoliko zeblo.

Novinarjem, ki so jih obiskali, so želeli predstaviti

svojo krvavečo domovino, s seboj so prinesli celo zastave libijskih upornikov. Na spletnih straneh so seveda z zanimanjem spremljali, kaj se dogaja na krvavi strani Sredozemskega morja. S seboj so prinesli na računalnikih pesmi svoje dežele, nekatere fotografije vojne, razstavo fotografij znamenitosti Libije ter še kaj, kar je seveda pritegnilo precejšnjo pozornost sedme sile. Govorili so o svojih »mučenikih za svobodo« iz zadnje revolucije, skupaj so zapeli tudi himno, z rokami na srcih. Otroke z vojnega območja je pozdravila tudi slovenska vrhunska športnica **Petra Majdič**, ki je bila v Zrečah na poslovnem sestanku.

Posebej pristrčna vez se je stekala med otroki iz libijske vojne in eno od stalnih gostij Rogle, z Marijo iz Ljubljane, ki je bila pred odhodom v pokoj vzgojiteljica v vrtcu. Libijski otroci so jo tako zelo vzljubili, da so jo na Pohorju klicali kar mama ter jo kar naprej poljubljali. Najprej se je spoprijateljila s svojim najljubšim, z Bucum, kot so poimenovali najmlajšega od otrok ter nekoliko premočnega 13-letnega Anasa. »Spoznali smo se po naključju. Ko smo prišli v soboto na Roglo, nam je Buco pomahal. Vedno, kadar se srečamo, pride k meni, mi da roko, me stisne, me poljubi in jaz njega. Ostali ga posnemajo,« je bila na Pohorju vesela arabske pristrčnosti Marija iz Ljubljane. »To so prijazni, nežni fantje. Jaz naših fantov ne poznam takšnih,« je bila vzgojiteljica kritična do mladine s sončne strani Alp. »Kličejo me mama. In mama ima v njihovi kulturi posebno vlogo, da postavi fante na realna tla. Upam, da tudi naše mame tako storijo – jaz imam hčerke,« je zaključila pogovor zgovorna gostja iz prestolnice.

BRANE JERANKO

Strah v otroških očeh. Otroci z vojnih območij Libije so prinesli na Pohorje na računalniku podobe tamkajšnje vojne.

Arabska pristrčnost. Na Rogli se je posebno pristrčna vez stekala med otroki z vojnega območja Libije in stalno obiskovalko Pohorja, z Marijo iz Ljubljane.

Priprave libijskih otrok na kolesarski izlet po Pohorju

www.novitednik.com

Gospa, ki jo muce in ježki čakajo točno ob uri

Prostovoljka Irena Volgemut – Solze in smeh, ko vidiš, kako živali čutijo in da so za pomoč vedno hvaležne!

»Kako gre lahko nekdo mimo uboge shirane živali, ne da bi ji pomagal, dal jesti? Kakšen je takšen človek do ljudi?« se sprašuje Irena Volgemut, tajnica Društva proti mučenju živali Celje. V društvu je deklara za vse, saj gospa, ki bo drugo leto dopolnila zavidljivih 80 let, skrbi, da je vse »tipi top«. Leta ji ne pridejo do živga, vsak dan še naredi osem kilometrov in na določenih lokacijah v mestu nahrani zapuščene muce. In ne bojte verjeti: te jo čakajo natančno ob določenem času, kot da bi poznale na uro. Neverjetno.

»Da, res je. Če pridem kdaj tja, kjer jih hranim, 20 minut prej kot ponavadi, jih ni, ker so očitno navajene na določeno uro. V primeru, če zamudim nekaj minut, pa vse že čakajo,« razlaga z nasmehom. Ta se še poveča, ko nam pove, da je ob uri ne čakajo le muce. Tudi ježki! »Še sama ne morem verjeti! Pozimi ježkov ni bilo, evo, zdaj pa so začeli prihajati tudi tisti, ki sem jih opazila že lani, ko sem hranila muce,« še doda.

Celjskemu društvu proti mučenju živali je kot prostovoljka zvesta skoraj 20 let, živali pa so ji pri srcu že vse življenje. Pravzaprav je Volgemutova več kot prostovoljka. Do zdaj je odpla-

čala že šest hitrih kreditov iz lastnega žepa, samo da je lahko pomagala živalim. »Hvala bogu, da sem že v letih, ko mi ne dajo več kreditov,« se nasmeji iz srca na svoj račun. »Članarine se ne nabere toliko, da bi lahko pomagali vsem, saj moramo poskrbeti še za vso birokracijo, papirje,« nadaljuje resno. V društvu je malo več kot sto članov, želeli bi si jih še več, največ dela pa opravlja Volgemutova. Ta se, če dobi obvestilo o kakšnem lastniku, ki naj bi mučil žival, pogumno odpravi do njega in ga opozori. Dodaja pa, da bi morala država društvom proti mučenju živali dati večja pooblastila. »Tako bi lahko vsaj kako ukrepali. Če vidim, da nekdo ne skrbi za žival, ga opozorim ali prijavim veterinarski inšpekciji, kadar gre za mučenje, pa takoj policiji, s katero zelo dobro sodelujem. Tudi gasilci nam pomagajo,« nam razloži. »Pa vas ni nič strah, ko greste h komu takole na dom?« jo vprašamo. »Ne. Tudi če me namahajo,« je odločna. Takšna je tudi, ko govori o kaznih za mučitelje: »Zakon predvideva za mučenje zaporno kazen, kaj pa se zgodi pri nas? Mučitelji so obsojeni le pogojno. Taka mila kazen ni vedno rešitev, no, čeprav kaže vsaj na to, da je začelo pravosodje ven-

Irena Volgemut

Irena Volgemut je nekoč delala v Kovinotehni, Merkurju in Uniorju Zreče. Da je bila deloholik že v preteklosti, kaže to, da so njeno znanje potrebovali tudi, ko je bila uradno upokojena, saj so jo prosili vsaj za honorarno pomoč. Toda najbolj zvesta je Društvu proti mučenju živali Celje. Kar si zastavi, to uresniči. Tako si je na primer zadala, da bo novi predsednik društva Matej Videčnik, vnuk nekdanje društvu izjemno predane predsednice Melite Furlani. In ga je v predsedstvo tudi pregovorila. Odločitev je bila očitno prava, saj se je društvo v tem času dodatno moderniziralo z internetom, ki jim ga je brezplačno ponudil Elektro Turnšek, te dni pa ima Volgemutova polne roke dela s pripravo novih članskih izkaznic.

darle »migati« pri teh kaznivih dejanjih ... Kaznovala bi še tiste, ki vedo, da sosed muči žival, a tega ne prijavijo.«

»Nadrndrati«

Zaveda se, da mučenje živali pogosto izvira iz osebnih problemov ljudi. »Kako bi bilo človeku, če bi ga nekdo takole »nadrnda« (op. p., mučil/pretepel)?! Ko raziskujem ozadje takšnih primerov, pogosto spoznam, da

imajo ljudje težave, in vidim, da je v ozadju veliko žalosti. Kar nekajkrat jim potem tudi pomagam. Če se stvar reši, potem je občutek, da si nekemu pomagal, dober,« nam pojasni. Tako se je zgodilo pred leti, ko so iz celjskega društva vozili hrano za psa 20 kilometrov iz Celja, da so ga rešili pred smrtjo, saj je bil lastnik nemaren. »S kolegico sva psa oskrbeli, in to je bil dober občutek. No, na kon-

cu je bil psiček še predebel,« pove v smehu.

Volgemutova na terenu vidi marsikaj in ko pogovor nanese na vprašanje, kdaj je najbolj hudo, ji na obraz pritečejo solze. »Takrat, ko vidiš, da ne moreš nikakor pomagati. Včasih lastnik umre, žival ostane nepreskrbljena. Kam jo boš dal? Mor-da sorodnikom ali v zavetišče. Jo bodo tam po 30 dneh uspavali, jo bo kdo vzel, se

V Novem tedniku smo se aprila letos z novinarskimi prispevki na svoj način pridružili evropskemu letu prostovoljstva 2011 z geslom Bodi prostovoljec, spreminjaj svet. Eden od ciljev evropskega leta je tudi dvig zavesti o koristih in pomembnosti prostovoljstva za boljšo družbo.

sprašuješ. Ali pa – kako bo nekdo, ki ima 300 evrov pokojnine, dal 150 evrov ali več za zdravljenje živali, ki mu ogromno pomeni? Saj so veterinarji pregrešno dragi! Take stvari bolijo,« razlaga. Društvo, če le lahko, priskoči na pomoč tistim, ki zaradi težkega finančnega stanja ne morejo skrbeti več za žival in bi jo radi oddali v zavetišče. A ker morajo za to plačati (ali pa za oskrbo), jim nekaj denarja priskrbi društvo. »Toda to so redki primeri, saj tudi sami nimamo veliko sredstev. Tudi občina nič ne primakne, to kar zapišite, razen za sterilizacijo mačk da denar,« doda naša sogovornica. Zato hrano za zapuščene živali pogosto kupuje s svojim denarjem. Skoraj minili so časi, ko je kakšno podjetje dobrodušno odstopilo kaj hrane za živali, pravi Volgemutova. »Spominjam se Tuša pred leti, ko je začel s svojim delom in nam je dal ogromno konzerv mesa. Pravo bogastvo za živali. Pa podjetja, ki nam je dalo osem tisoč konzerv, ker mu naročilo za Hrvaško ni uspelo in je hrano odstopilo našemu društvu.« Mnogi tudi negodujejo, ker društvo hrani zapuščene živali, a tudi na to ima Volgemutova odgovor: »Zakaj jih ne bi hranili? Če je žival podhranjena, je vendar bolj dovzetna za boleznili.« Ura pogovora z Volgemutovo je minila kot bi mignil. »Samo še to,« nas opomni. »Veste, te živali so za pomoč vedno hvaležne.«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Ali Rogatčani preveč pijejo?

ROGATEC – Celotno obmejno prebivalstvo se na šengensko mejo na Sotli očitno še ni navadilo. V občini Rogatec, za katero bi lahko rekli, da je najbolj obmejna občina, se tako posamezniki pritožujejo zaradi preštevilnih policistov, vozniki pa naj bi bili zaradi tega kaznovani večkrat kot v notranjosti države.

To se je izkazalo na zadnji seji občinskega sveta Rogatca, ko so se svetniki seznanili z lanskim delom Policijske postaje Rogaška Slatina, ki vključuje tudi območje občine Rogatec. Posamezni svetniki so menili, da je preverjanje na šengenski meji pretirano, drugič so rekli, da jih ne moti.

Tega, da je policistov tam veliko, ne zanika nihče, saj jih šengensko mejo na območju Policijske postaje Rogaška Slatina čuva več kot petdeset. »Trebalo se je pač zavedati, da je na tem območju vzpostavljena šengenska meja, kjer je treba dosegati standarde varovanja, ki smo si jih zadali,« odgovarja komandir policijske postaje Boštjan Debelak. »Ti policisti varujejo šengensko mejo ter praviloma ne nadzorujejo cestnega prometa, razen ob zaznavi hujših kršitev,« dodaja komandir. To je seveda zlasti uživanje alkohola, ko policist vinjenemu vozniku ne sme pustiti, da nadaljuje vožnjo. Ali občani Rogatca preveč pijejo?

Kot vse kaže, preverjanje ob državni in evropski meji niti ni pretirano. Po interni policijski analizi naj bi bilo na območju policijskih postaj Rogaška Slatina in Šmarje pri Jelšah preverjanja celo bistveno manj kot na območju obmejnih Brežic. In kako bo na strogi šengenski meji po skorajšnjem vstopu sosednje Hrvaške v Evropsko unijo? Tudi to je zanimalo občinske svetnike v Rogatcu, vendar jih je komandir moral razočarati, saj bo drugače šele takrat, ko se bo šengenska meja preselila na mejo Hrvaške z Bosno in Hercegovino, Srbijo in Črno goro.

Šengenska meja ima tudi prednosti, saj je zaradi nje v Obsotelju razmeroma malo

kaznivih dejanj ter večja splošna varnost. Pred nekaj leti so policisti ob Sotli obravnavali po dvesto ilegalnih prehodov meje na leto, lani so jih le 15, med ilegalci pa prednjačijo državljani držav nekdanje Jugoslavije. Število ilegalcev na zeleni meji med Trličnim in Nimnom se je lani celo za tretjino povečalo, saj jih je bilo predlani 10. Mejo prav tako varujejo mešane patrulje slovenskih in hrvaških policistov, katerih delo je v policijskih krogih posebej cenjeno. Z mešanimi patruljami je namreč mogoče takojšnje preverjanje podatkov o osebah in vozilih, ki so zanimivi za policiste.

BRANE JERANKO

Psihološka pomoč še naprej

CELJE – Svetovalnica za prvo psihološko pomoč v stiski Tu smo zate bo odprta tudi vse poletne mesece,« so sporočili iz Zavoda za zdravstveno varstvo Celje. Če so še spomladl opozarjali, da je obstoj programa zaradi pomanjkanja denarja v prihodnje vprašljivo, pa je zdaj že jasno, da bo finančne podpore dovolj do konca leta.

Kot je opozorila predstojnica oddelka za socialno medicino in promocijo zdravja na Zavodu za zdravstveno varstvo Celje in vodja programa svetovalnice Nuša Konec Juričič, je ljudi, ki potrebujejo pomoč v partnerskih odnosih, starševstvu, tesnobe, depresivnosti, spoprijemanju s težko boleznijo, izgubi smisla in razmišljanju o samomoru in podobnih stiskah vedno več.

»Pogovor s kompetentno zunanjo osebo pa postaja vse bolj privilegij tistih, ki si to lahko privoščijo. V naši svetovalnici ura še vedno stane pet evrov. Prav dostopnost je ena prvih prednosti te svetovalnice.«

Kot kaže, bo tako še naprej. Njeno delovanje sta namreč že podprla Svet Savinjske statistične regije ter ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Čakajo pa še na rezultate razpisa ministrstva za zdravje. V tem letu je svetovalnico obiskalo že 80 posameznikov. V poletnih mesecih je odprta vsak ponedeljek, torek in četrtek med 15. in 18. uro. Posamezniki se za pogovor lahko naročijo po telefonu 031 778 772 ali elektronski pošti svetovalnica@zvv-ce.si. Napotnice pri tem ne potrebujejo.

StO

Odstranili so mu napačno znamenje

Specializantka plastične kirurgije pred morebitno ovadbo

Okrožno tožilstvo v Celju te dni preučuje primer 24-letnega Marka Kovača iz Žalca, ki je kazensko ovadil zdravnico, specializantko plastične kirurgije v celjski bolnišnici. Kovača je dermatologinja po zdravstvenem pregledu poslala v Splošno bolnišnico Celje, kjer bi mu novembra lani morali odstraniti znamenje na desnem boku, saj je kazalo, da je morda rakavo. Znamenje so mu sicer odstranili, a kot se je kasneje izkazalo – napačno.

Kovač je ogorčen, saj se je zapletlo že na začetku pregleda v bolnišnici, ko ga je zdravnica spraševala, ali ve, katero znamenje je treba sploh odstraniti, saj jih ima na desnem boku več. »Zdravnici sem odvrnil, naj izvid dobro prebere, saj je bila tam točno napisana tudi velikost znamenja. Ko me je ponovno vprašala, katero znamenje je to, sem ji odvrnil, da nisem zdravnik in da vse piše na izvidu, zaradi jeze pa sem pokazal znamenje, vendar sem očitno pokazal napačnega. Takrat mi je zabrusila, da v kolikor bodo odstranili napačnega, bom sam kriv. Dejstvo pa je, da iz izvida ni znala razbrati, katero znamenje bi morala odstraniti, niti ni poklicala svojega mentorja, da bi lahko skupaj rešila problem,« je ogorčen Kovač. Zato je zdravnico ovadil zaradi malomarnega zdravljenja.

Na izvidu dermatologinje (ki mu je pisala napotnico za odstranitev znamenja), h kateri se je po posegu v celjski bolnišnici vrnil na kontrolo, je jasno zapisano, da je »desno ledveno vidna brazgotina (od izreza napačnega znamenja, op. p.). Na desnem boku pa je še prisotno suspektno znamenje.« Kovač pra-

Marko Kovač

vi, da bi morala zdravnica, ki mu je odstranila znamenje, vedeti, kaj pomeni »desno na boku«, kar je bilo zapisano na napotnem izvidu, odstranila pa je znamenje, ki je bilo na ledvenem delu.

Zadeva je dokaj zapletena, saj bo malomarnost zdravnice tež-

ko dokazati, policisti so primer predali celjskim tožilcem le s poročilom. To pomeni, da zdravnice niso ovadili. Vendar tožilci primera niso dali v predal, na sodišču so sprožili že »posamezna preiskovalna dejanja«. So torej vendarle zaznali sum kaznivega dejanja? Na celjskem sodišču naj bi že naročili izvedensko mnenje verjetno izvedenca medicinske stroke s področja plastične kirurgije, ki bo presodil, kako bi zdravnica morala odreagirati. Od njegovega mnenja bo odvisno, ali bodo zdravnico nato tudi kazensko preganjali.

Na Kovačev dogodek se je odzvala celo zastopnica pacientovih pravic celjske regije mag. Biserka Inkret. Ta je na celjsko bolnišnico naslovila tudi pritožbo, v kateri je navedla, da je prišlo do kršenja spoštovanja telesne in duševne celovitosti ter varnosti pri zdravstveni oskrbi. »Zdravstvena oskrba ni bila kakovostna, saj zdravljenje niti približno ni dosegalo rezultatov, ki so primerljivi s standardi ali z najboljšimi praksami, in ni bilo osredotočeno na pacienta, njegove potrebe in varnost. Zdravnica ga ni zdravila v skladu z njegovimi potrebami, saj ni odstranila melanocitne proliferacije, predpisane od dermatologa, pacientu ni opravila ustrezne terapije,« je zapisala

Madeža, ki sta ostala 24-letniku po kar dveh posegih. Bi zdravnica morala vedeti, kaj pomeni »desno na boku«, saj je odstranila znamenje na ledvenem delu telesa?

v pritožbi. »Predvsem pa zdravstvena oskrba ni bila pravočasna, saj je pacientu namesto rešitve in zdravljenja povzročila škodo,« je še dodala. Zahtevala je še, da se zadeva preuči in da se bolnišnica Kovaču opraviči. In Kovač je opravičilo bolnišnice sprejel, krivde pa v bolnišnici ne priznavajo. Kako se bo vsa situacija zdaj razpletla, bo znano v prihodnjih mesecih, ko bo izdelano mnenje medicinskega

izvedenca, a tožilci očitno od primera vendarle ne bodo tako hitro odstopili.

Je pa vse to Kovaču povzročilo kar nekaj stresa, saj je moral na ponoven poseg – tokrat pravega znamenja – čakati kar do februarja letos. Torej so vmes minili kar štiri mesece, kar bi bilo v primeru, da bi znamenje bilo rakasto, lahko usodno ...

SIMONA ŠOLINIČ

INFO 113

Ostali brez denarnic

Med nakupovanjem v trgovini na Vranskem je občanki neznan storilec iz vozička ukradel denarnico z dokumenti in denarjem. Po denarnico pa se je drugi nepridiprav odpravil v vrtec v Vojniku, kjer jo je ukradel kar iz torbice ene od zaposlenih. Podobno se je zgodilo še v trgovini v Slovenskih Konjicah, kjer zaposlena prav tako pogreša denarnico z dokumenti in nekaj gotovine. Več sreče je imel kopalec na šentjurskem bazenu, ki je svojo ukradeno denarnico s karticami in z dokumenti našel v zabojniku za smeti. Storilec je odnesel »le« 30 evrov.

Kradli baker

Pretekli teden so neznanzi z dveh objektov na območju Slovenskih Konjic ukradli bakrene žlebove in cevi. Škode je za tisoč evrov. V Prekopi pri Žalcu pa so storilci prijeli kar na kraju, ko je poskušal odnesti kovinske palice. Gre za 24-letnega Žalčana, ki ima na vesti že podobna kazniva dejanja, saj je pred dnevi prav tako kovinske palice ukradel iz istega objekta.

»Šarijo« po hišah

Na območju Frankolovega in Slovenskih Konjic so minuli teden vlomili v dve stanovanjski hiši. Odnegli so okoli 300 evrov. Gre za standardne drzne tatvine, ko storilci delujejo v skupinah. Najprej s pogovorom zamotijo domačina, medtem ko njihovi kolegi vlomijo v hišo, jo preiščejo in odnesejo predvsem denar. Te dni so vlomili še v hišo v Laškem, kjer lastniki pogrešajo zlatino in ure v vrednosti 1.500 evrov. Tarča tatov je bil tudi gostinski lokal v Dramljah, a so varnostniki na kraju prijeli 28-letnika iz Maribora, ki so ga policisti že ovadili.

V avtu našel neznanca

Konjiške policiste je sredi preteklega tedna poklical občan in dejal, da je v svojem avtomobilu zalotil neznanca. Po prihodu na kraj so kriminalisti ugotovili, da gre za 24-letnika z območja Celja, pri katerem so našli več predmetov, ki izvirajo iz kaznivih dejanj. Z moškim so imeli opravka že tik pred tem, saj so ga zalotili po tatvini v trgovini v Slovenskih Konjicah. 24-letnika so ovadili.

SŠol

Status:

Desno ledveno je vidna poop. brazgotina rožnate barve. Na desnem boku je še prisotna suspektna melanocitna proliferacija vel. 10x8 mm!
Po koži celega telesa so vidne zelo št. rjave makule in makulopapule do premera 20x10 mm. Številne med njimi imajo iregularno dermatoskopsko strukturo.

Terapija:

Opravljen je bil ekscizija nevusa desno ledveno, ne pa ekscizija suspektne melanocitne lezije na desnem boku. Svetujem čimprej ekscizijo suspektne melanocitne proliferacije vel. 10x8 mm na desnem boku pri kirurgu plastiku in histološki pregled. Osebnega zdravnika prosim, da izda napotnico pod nujno, omenjeno lezijo označim.

Sodeč po izvidu, je bila presenečena tudi dermatologinja, ki je Kovača na odstranitev sumljivega znamenja napotila.

Verižno na avtocesti

Na avtocesti Maribor-Celje med izvozoma Center in Zahod se je včeraj zjutraj, okoli pol šeste ure, zgodila prometna nesreča. V verižnem trčenju so bila udeležena

štiri osebna vozila in eno tovorno. Na terenu so bili poleg gasilcev in policistov tudi reševalci, vendar huje poškodovanih ni bilo. Zaradi nesreče je bil ta avtocestni odsek

nekaj časa zaprt za ves promet, do zastojev pa je prihajalo tudi na regionalnih cestah, na katere so preusmerjali promet.

Foto: PGE Celje

Ambasadorji medkulturnega dialoga

Projekt Mladi ambasadorji medkulturnega dialoga, ki je sofinanciran iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstva RS za šolstvo, se je začel v letu 2009. Vanj je vključenih 23 konzorcijskih partnerjev. Poslovodni partner je Mladinski center Dravinjske doline (MCDD) iz Slovenskih Konjic. Iz Celja so k projektu pristopili Celjski mladinski center, srednja šola za gostinstvo in turizem (SŠGT) in poslovno-komercialna šola.

V njem sodeluje še pet srednjih šol iz širšega območja osrednje in vzhodne Slovenije in sicer ŠC Slovenske Konjice - Zreče, Gimnazija Brežice, ŠC Slovenj Gradec - Srednja ekonomska šola, Prva gimnazija Maribor in ŠC Velenje - Gimnazija Velenje. V letu 2010 so v vseh omenjenih šolah izvedli delavnice Urice medkulturnega dialoga, na šestih srednjih šolah pa izbrali 55 mladih, ki so za pol leta sprejeli naziv mladega ambasadorja oziroma ambasadorke medkulturnega dialoga. V svojem mandatu so le-ti opravljali naloge, ki so bile predvidene za omenjeno funkcijo.

Na prvem srečanju mladih ambasadorjev in ambasadorok, ki je bilo 15. junija v dvorani Konjičanka v Slovenskih Konjicah, so po uvodnem nagovoru predstavnika Urada RS za mladino, Aleša Ojsterška in častnega ambasadorja medkulturnega dialoga, glasbenika Darka Nikolovskega, dijaki

in dijakinje predstavili aktivnosti, ki so jih izvedli v sklopu svojih mandatov. Gimnazija Slovenske Konjice je navdušila s kratkim filmom o medkulturnem dialogu, Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje pa z zanimivim skečem o razlikah v kulturah. Mladi in njihovi koordinatorji oziroma koordinatorke so nato ocenili izvajanje aktivnosti in podali precej predlogov, da bo pot naslednjih mandatarjev medkulturnega dialoga, ki bodo izbrani septembra, še bolj kakovostna in učinkovita.

Vsi mladi so iz rok direktorice MCDD Laure Krančan prejeli potrdilo za aktivno sodelovanje v projektu. Prav tako so certifikate prejeli tuji mentorji mladih ambasadorjev, ki so bili izbrani z namenom pomagati mlademu, ki je zastopal njihovo državo, pri raziskovanju tamkajšnje kulture.

Vrhunec srečanja je bila podelitev Nefiksa, ki ga je v prvem delu predstavila predstavnica Mladinskega čeha, Alenka Blazinšek. V sklopu neformalnega izobraževanja, ki omogoča mladim fleksibilno odzivanje na aktualne potrebe trga dela, je Nefiks uradni dokument za beleženje pridobljenega znanja in kompetenc. Prejeli so ga tisti mladi, ki so opravili vseh pet predvidenih nalog mandatarja medkulturnega dialoga. Iz Gimnazije Slovenske Konjice sta Nefiks prejela Natalija Žlavs in Boštjan Holobar, iz SŠGT Celje Aleš Kurnik in »freelance« mladi ambasador iz Ljubljane, Marko Limbek.

KARMEN KUKOVIČ,
koordinatorka projekta MAMD

Srečanje »štirjakov«

V nedeljo, 26. junija, je bilo v Galiciji pri Podružnični osnovni šoli Trje srečanje »štirjakov«. Gre za srečanje ljubiteljev Tomosovih motorjev na štiri prestave in letos je bilo že peto po vrsti.

Organizacijo srečanja ima pod vodstvom Tomaža Cokana. Letos se je prireditve skupina Veseli pruhovčani udeležilo okrog 130 motoristov, nekaj udeležencev pa so zaradi tehničnih napak motorjev zavrnilo. Po uvodnem delu so se udeleženci odpeljali na krožno vožnjo po obronkih KS Galicija, vmes pa so opravili tudi

blagoslov motorjev pri farni cerkvi v Galiciji. Vožnja je potekala zelo lepo, zato so prav vsi udeleženci ob koncu postali na prireditvenem prostoru in si ogledali razstavo motorjev starodobnikov. Ob zvokih ansambla Hik so se pomerili tudi v vlečenju vrvi. Srečanja in vožnje so se udeležili tudi župan in podžupan občine ter predsednik KS Galicija. Vsi prisotni so se strinjali, da se bodo udeležili srečanja tudi prihodnje leto.

Omenjena prireditev je bila zadnja v okviru 17. galiških dni. Letos je bilo v času od 27. aprila kar 28 prireditev, ki so jih organizirala prav vsa društva v KS Galicija. Vse prireditve so bile zelo lepo pripravljene in tudi obiskane. Organizatorji v okviru Odbora za pripravo galiških dni in pod pokroviteljstvom KS Galicija so ob koncu zelo zadovoljni in že načrtujejo Gališke dneve v letu 2012, ki bodo zopet nekaj posebnega.

JOŽE KRULEC

Po poti svetovljana

Senožete nad Rimskimi Toplicami, sobota, 11. junij. Lepo sobotno jutro je več sto pohodnikov privabilo na že tradicionalni 16. pohod po Aškerčevi poti, ki ga prvo soboto po 10. juniju organizira KD Antona Aškerca Rimske Toplice skupaj z vsemi društvi v kraju, v KS Zidani Most in občini Laško.

Pohodniki so v treh urah prehodili pot od Zidanega Mosta do Senožet, pot, ki jo je sam Aškerc večkrat ubiral, ko je prihajal domov, a domačega praga ni prestopil. Aškerčeva pot so zasnovali učenci OŠ Antona Aškerca Rimske Toplice pod mentorstvom prof. Jože Košak, vendar takrat niso mogli slutiti, da bo pohod postal tradicionalen.

Na poti, ki je označena z lesenimi kačipoti v obliki črke A, so jih domačini pogostili z domačimi dobrotami in s prijazno besedo. Pohod se je končal na Aškerčevini na Senožetah, kjer je pesnik preživel mladost. Na prireditvi, ki so jo sooblikovali pevci, glasbeniki in recitatorji, je spregovoril književnik, publicist in politik Tone Peršak. Poudaril je, da je bil »... Anton Aškerc pesnik in - kar se premalo poudarja - tudi mislec, uporniški duh in to ga je v življenju tudi veliko stalo«. S posebnim poudarkom pa je izrekel misel: »Aškerc je bil svetovljan v pravem pomenu besede!« Pesnikov sorodnik, ki z družino skrbi za kulturni spomenik, je gosta popeljal po hiši in mu povedal mnoge zanimivosti o Aškercu. Tudi take, ki so se ohranile s pomočjo ustnega izročila.

Vsakoletni pohod je način, s katerim želi društvo ohranjati ime in pomen največjega slovenskega epika in iz pozabe iztrgati manj znane pesmi, v katerih pa lahko pozoren bralec najde resnice, pravice in vrednote, ki veljajo tudi za današnji čas. Tudi pravico in dolžnost boriti se za svoj jezik in narod.

Ob koncu svojega govora pa je gospod Peršak še dejal: »Potrebujejo ljudi Aškerčevega kova. Torej ljudi, ki razmišljajo o prihodnosti v skupnosti, za katero delajo in živijo, in ki imajo dovolj uporniškega duha, da si upajo misliti s svojo glavo in tvegati tudi svojo vsakodnevno dobrobit za to, da sledijo svojemu cilju in delujejo v dobrobit skupnosti celo tedaj, kadar skupnost to zavrača ali se odziva posmehljivo. Brez takih ljudi bo skupnost zelo kmalu razpadla in izginila. Vendar ne bodimo črnogledi, ravno Aškerčev zgled nas pričuje, da bi bila takšna drža napačna in pravzaprav najbolj sebična in neetična«.

Letošnji pohodniki so zagotovili, da se bo naslednjega, 17. pohoda po Aškerčevi poti, ki bo v letu, ko se bo obeleževala 100. obletnica smrti Antona Aškerca, zbralo na poti in na Aškerčevini še večje število pohodnikov in gostov.

MS

O Antonu Aškercu je zbranim govoril Tone Peršak.

www.novitednik.com

Prvič priznanje častnemu krajanu

V soboto, 18. junija, je krajevna skupnost Trnovlje praznovala krajevni praznik, ki ga ima na dan državnosti, 25. junija. Tako kot je slovesna 20. obletnica naše države, tako je bilo letos še posebej slovesno na prireditvi, ker so med ostalimi priznanji podelili tudi naziv častni krajan.

Praznovanje se je začelo 11. junija s pohodom na Kunigundo in se nadaljevalo v petek, 17. junija, s tekmovanji v ruskem kegljanju, streljanju z zračno puško in v »šnopsu« (igralne karte). Organizatorji, KS, DU ter ZB za ohranjanje vrednot NOB, so se izkazali in prireditve so minile brez težav in zapletov.

Po nekaj letih so v prostorih krajevne skupnosti ponovno pripravili razstavo domačih jedi in ročnih del. Osrednja prireditev je bila v soboto, 18. junija, v dvorani KUD Zarja Trnovlje - Celje s pogostitvijo starejših krajanov in podelitvijo priznanj zaslužnim krajanom. Program so pripravile članice komisije za družbene dejavnosti s koordinatorko Marijo Steble, vodenje prireditve je bilo zaupano Patriciji Rاندl. Odlično Celjsko pevsko društvo je s svojimi pesmimi polepšalo praznovanje, izredno lepo je izzvenel recital Marije Steble ter Klementine in Doroteje Zavšek, ki ga je povezala Sabrina Zavšek s petjem in harmoniko. V uvodu je imel pozdravni govor podžupan Mestne občine Celje, mag. Marko Zidanšek, nekaj besed pa je starejšim krajanom namenila tudi predsednica KS Alenka Golež. Na predlog društev in Sveta KS so priznanja za uspešno delo prejeli: na predlog KS Trnovlje: Stanislava Pilko in Janko Pirc, na predlog PGD

Trnovlje: Danica Oštir in Ivan Steble, na predlog DU in KS: Janez Golec, na predlog KUD Zarja Trnovlje - Celje: Urška Majcen, Srečko Centrih in Marko Cirman, na predlog ZB za vrednote NOB KO Trnovlje: Viljem Bertole. Najstarejši krajanke Neža Gaber in Rozalija Laznik sta dobili v spomin cvetočo lončnico.

Posebno slovesen pa je bil trenutek, ko so prvič podelili priznanje častni krajan Krajevne skupnosti Trnovlje. Dobil ga je Štefan Žvižej, dolgoletni režiser KUD Zarja Trnovlje - Celje, ki se je razvil v davnega leta 1946 iz gledališča pod kozolcem in mizarške delavnice Košir. Aktiven je bil že na začetku, prava duhovna in umetniška gonilna sila Zarje, saj se je kot režiser podpisal kar pod 56 predstav.

Tako je skoraj pol stoletja posvetil ljubiteljskemu gledališču in bil pobudnik Novčanovih gledaliških srečanj. Tudi njegovo službovanje je bilo povezano s kulturo, saj je vse do upokojitve opravljal delo tajnika Občinske zveze kulturnih organizacij Celje. Danes njegovo delo zavzeto nadaljujejo člani KUD Zarja Trnovlje - Celje s široko in kakovostno gledališko dejavnostjo.

Po slovesnosti se je družjenje nadaljevalo v veselem razpoloženju. Prireditve ob krajevnem prazniku so zaključili v organizaciji PGD Trnovlje: 25. junija so pripravili meddruštvena tekmovanja veteranov gasilcev, gasilsko veselico z Iskricami in meddruštveno nočno tekmovanje gasilcev.

MS

Anica in Štefan Žvižej ter predsednica Sveta KS Trnovlje Alenka Golež

Kapljica veselja v Laškem

Thermana Laško je od 17. do 19. junija gostila slikarje zveze paraplegikov Slovenije. Ustvarjali so v prelepem parku zdravilišča in ker v zdraviliščih ne morejo brez vode, so kolonijo poimenovali Kapljica veselja.

Vodja programa hotelirstvo in medicina Thermane Cvetica Jurak je pozdravila udeležence v parku in jim zaželela prijetno bivanje z željo, da

postane srečanje tradicionalno. Benjamin Žnidaršič, predstavnik udeležencev, je poudaril pomembnost Zdravilišča Laško za rehabilitacijo invalidov in dejstvo, da »tudi s slikarstvom opozorimo druge invalide na eno od možnosti, kjer lahko najdejo smisel življenja.«

Park pred zdraviliščem s svojimi stoletnimi drevesi je nudil gostujočim slikarjem

obilno motivov za slikanje, kar laški likovniki še predobro vemo. Tisti, ki so prireditve spremljali ali jo le obiskali, so bili navdušeni nad slikanjem z usti. Človeška volja je res neverjetna.

V soboto so slikarjem pripravili posebno presenečenje Godba na pihala iz Štor ter iz Vrha nad Laškim ter mažoretna skupina iz Vukovarja. Z dnji dan so čudovita dela razstavili v avli zdravilišča, kjer smo se zbrali za zaključno prireditev in razstavo. Sodelovali so Ljudski pevci - »ofirovci« iz Laškega z rojstnodnevnim voščilom in drugimi ljudskimi napevi, navdušenje pa je požel tudi harmonikar Damjan Škorc z znanimi melodijami v svoji priredbi.

Na tokratni koloniji je sodelovalo osem slikarjev, ki imajo vsak v svojem kraju zasluge za razvoj slikarstva, te dni pa so tudi nam, članom Likovnega društva Laško, dali še večjo voljo za slikanje. Kaj vse se zmore, če je volja!

CVETKA BERGINC

Širili lepote svojih krajev

V Poslovno-komercialni šoli Celje se je letos končal dveletni projekt Comenius Let's promote and share the beauty of our regions, v katerem so sodelovale še šole s Poljske, Češke, iz Bolgarije, Romunije, Italije in Grčije. Projekt je nastal na osnovi daljšega sodelovanja vključenih šol na portalu e-twinning, ki deluje pod okriljem evropskega vseživljenjskega učenja programa Erasmus.

Vsaka šola je pripravila kratek jezikovni tečaj, kjer smo se učili osnovnih fraz in spoznavali jezikovne posebnosti jezikov vključenih držav. Na turističnih sejmih so predstavile šole znamenitosti svoje države in se preizkusile v kreativnem trženju regij s pomočjo sodobne tehnologije. K sodelovanju smo povabili tudi lokalne organizacije in podjetja, ki se ukvarjajo s turizmom.

Našo, celjsko regijo so spoznali gostje s pomočjo naših dijakov in Zavoda za turizem Celeia v novembru 2009. Ogedali so si Stari grad, staro mestno jedro, muzej novejših zgodovine in Pelikanov muzej. Popoldanski čas so preživljali aktivno v družbi naših dijakov in profesorjev. Pomerili so se v različnih športnih igrah in bowlingu. Zadnji dan druženja se je končal s slovenskim večerom, ki je bil etnološko obarvan. Dijaki so pripravili kulturno-plesno prireditev in pogostili goste s slovenskimi kulinaricnimi dobrotami.

V aprilu 2010 smo obiskali Romunijo in spoznali regijo Alba Iulia, od koder prihajajo naši partnerji. Prebivalcem tega mesta smo na turističnem sejmu prikazati lepote Savinjske regije.

Junija 2010 smo obiskali Poljsko. Dijaki vseh šol so pripravili predstavitev in videoposnetke o namestitvenih možnostih posameznih regij in iskali najcenejše načine potovanja. Končni izdelek teh predstavitev je bil digitalni nastanitveni in potovalni vodnik. K dobri promociji je pripomogel tudi dobro organiziran turistični sejem v mestu Darlowo. Novembra 2010 smo se odpravili v Novo Pako na Češkem, kjer smo se preizkušali v pripravi kulinaricnih dobrot posameznih regij. Nekaj receptov Savinjske regije smo izdali v kuharski knjigi v angleškem jeziku, ki je bila predstavljena skupaj z videoposnetkom, kjer so dijaki prikazali način priprave posameznih jedi. Naslednje srečanje je bilo v Torinu v Italiji marca 2011, ko so ravno praznovali obletnico združitve Italije. Čez tri tedne smo odšli v Bolgarijo, natančneje v Novo Zagoro. Sodelujoči smo predstavili objekte in lokacije za preživljanje prostega časa in velikonočne običaje.

Po dveh letih druženja in sodelovanja je sledilo najbolj pričakovano, vendar zadnje srečanje v Grčiji, in sicer maja letos. Skupaj nas je bilo več kot sto. Obujali smo spomine, izdelovali plakate, na kvizu preverjali znanje o državah in znanje jezikov ter se neizmerno zabavali. Potem je prišel tudi tisti najtežji trenutek, ko smo se po dveh letih sodelovanja in druženja morali posloviti. V smehu in solzah smo si obljubili, da to ne bo zadnjič in da se bomo še srečali.

JASMINA BORNŠEK,
koordinatorka projekta

BRALCI FOTOGRAFIRAJO

Toča, ki je prejšnji teden klestila na Celjskem, je spodbudila k fotografiranju tudi našega bralca, ki je poslal nekaj posnetkov razdejanja v Osenci pri Celju. Še psu ni bilo jasno, kaj se dogaja ...

Foto: MIROSLAV BREZNIK

IŠČEMO TOPEL DOM

Han je mešanec, star 11 mesecev. Je večje rasti, posebne temno rjavo-črne barve, zelo prijazen in poslušen. Kuža bo novemu lastniku nudil veliko veselja in radosti.

www.novitednik.com

Lady je 2 leti stara sterilizirana mešanica. Je srednje rasti in zelo prijazna.

8-letno Punco je lastnik oddal, zato išče novega gospodarja. Je večje rasti in prijazna.

Lolo so našli v Šmarju. Mešanica je stara 1 leto, srednje rasti in prijazna.

DELOVNI ČAS

pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

tel. 03/7493210
gsm 041-618-772

veterinarskabolnicašentjur
www.vb-sentjur.si

Uradne ure zavetišča Zonzani: od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure; ogledi psov: od ponedeljka do petka od 12. do 16. ure. Telefon: 03/749-06-00; internetni naslov www.zonzani.si

www.radiocelje.com

ŽIVLJENJE S PSOM

Odločno vodstvo

Psi so družabne živali, ki v naravnem okolju živijo v skupnostih, ki jim pravimo krdela. Za vodjo priznajo najspodobnejšega in najmočnejšega člana. Vsak pes je lahko vodja ali podrejeni. Oba položaja sta zanj naravna, običajna, enako častna in ju vsak pes sprejme brez težav.

Če je v krdelu osem psov, je vodja samo eden, sedem pa jih živi v podrejenem položaju, torej jih večina v naravi živi v podrejenem položaju. Takoj ko vodja krdela popusti v vodenju in ni več tako dosleden, zahteven in odločen, to zaznajo ostali člani krdela in tisti najmočnejši ga skušajo zamenjati. Takrat se v krdelu pojavi napetost, prihaja do merjenja moči, včasih tudi do lažjih fizičnih obračunov. Krdelo je v tem času ranljivo in neproduktivno, saj se ukvarja samo s seboj. Natančno do takšnih napetosti lahko pride tudi v družini, če skrbnik ne vodi psa in pes skuša prevzeti nezasedeno mesto vodje družine. Zato mora vsak skrbnik s prvim dnevom prihoda psa v družino prevzeti mesto vodje in ga vztrajno utrjevati ves čas. Le tako bo psu omogočil pravilno vključitev v družino. Pes bo cenil odločno vodstvo in se zaradi svojega podrejenega položaja ne bo počutil manjvrednega, zapostavljenega ali odrinjenega. Ravno nasprotno, svojega skrbnika bo spoštoval, saj se bo ob njem počutil brezskrbno, varno in zaščiteno. Ko bo skrbnik, ki je v očeh psa priznan za vodjo, pohvalil psa, bo takšna pohvala imela veliko težo.

Hrana je za psa pomembna dobrina. V naravnem okolju za njeno pridobivanje psi potrošijo večino svojega časa. Hrana podrejenim psom deli vodja krdela, vendar šele potem, ko si postreže sam. V današnjem času izobilja pa mora skrbnik paziti, da psu s prekomernimi ali z dodatnimi obroki hrane ne odvzame želje po hrani ali prekomerno ne zredi psa. Koristno je, da svoj položaj odločnega vodje vzdržuje s primernimi prehranjevalnimi navadami. Vodja se hrani prvi in šele nato razdeli ostalim, kar je njemu ostalo. Vodja pred hranjenjem zahteva, da pes izpolni preprost ukaz, šele nato mu

dovoli pristopiti k hrani. Če pes hrane ne poje takoj, jo vodja pospravi in zmanjša obrok. Če se enkrat tedensko preskoči obrok in se okusi lakota, to pomaga razviti zdrav odnos do hrane.

Igra s primerno igračko psu pomaga sproščati nagon po plenu na kontroliran in neškodljiv način in mu nudi fizično aktivnost, ki je ni nikoli dovolj. Ta igra je zlasti pomembna pri psih, ki imajo več plenskega nagona. Igračko v obliki klobase iz blaga lahko psu mečemo in nam jo prinaša ali pa se z njim zanjo borimo na tak način, da nam jo vleče iz rok. Pri igri pazimo, da je pes vedno močnejši od igračke, saj igračka predstavlja njegov plen. Če se igra mo kvalitetno, bo pes sčasoma začel kazati več zanimanja za igračko kot za mačke in druge pse. Tako bomo imeli pri sebi zelo pomembno nagrado, za katero bo pripravljen vedno priteči k nam.

Zavedati se je treba, da pes ob nežnosti, hrani, vodi in zavetju nujno potrebuje tudi odločno vodstvo. Če boste postali odločen vodja psu, ga za želena vedenja nagrajevali s pohvalo, hrano ali z igračko, prepovedana vedenja pa dosledno preprečevali, bo postal vzoren družinski član.

Pes razmišlja enostavno. Lahko se zanese, da bo v vsakem primeru izbral vedenje, ki mu bo prineslo največ koristi. Skrbnik lahko to njegovo lastnost obrne v svoj prid, če okoliščine »pripravi« tako, da psa vodi pot do nagrade skozi izpolnitev skrbnikovega naročila.

Pes je sposoben povezati vedenje in tisto, kar se mu je zgodilo neposredno po vedenju. Če psa za vsak prihod nagrajimo in ponovno spustimo, bo vedno raje prihajal v našo bližino. Velja pa tudi obratno, če psu vedno, ko pride k nam, odvzamemo prostost, se bo izogibal prihodom.

DUŠAN LOBE (dusan.lobe@gmail.com)

Kinološko društvo Celje

<http://kinoloskodrustvo-celje.si/>

Torek, 19. julij: Pred vami je dan, v katerem bodo odnosi harmonični, čustva boste z lahkoto izrazili. Krasen čas, da nadgradite medosebne odnose, z lahkoto vam bo uspevalo. Še posebej intenzivno boste ta vpliv občutili ribe, raki in škorpioni. Nekaj več previdnosti bo potrebne v večernih urah zaradi kvadrata Lune z Marsom, ki lahko mimogrede zaneti konfliktnost in prepirljivost. Zlasti občutljivi boste rojeni v ribah, devici, dvojčkih in strelcu.

Sreda, 20. julij: Krasen položaj Sonca in Lune bo prinašal dobre okoliščine, skladno energijo in harmonijo v odnosih. Ta vpliv boste najbolj intenzivno občutili rojeni v vodnih znamenjih. V večernih urah bo Luna prestopila v znak ovna in v prihodnjih dveh dneh prinašala ustvarjalno, aktivno energijo.

Četrtek, 21. julij: Prekipevali boste od energije, vendar dan za konkretno akcijo ne bo primeren. Kvadrat Lune s Plutonom in opozicija s Saturnom svarita pred tem, da bi delovali na silo. Dobro je, da raziščete in preverite okoliščine, delovali pa boste v bolj primernih razmerah. Ne razmišljajte o tem, da niste dovolj sposobni premagovati ovir, ker to preprosto ni res!

Petek, 22. julij: Ognjena in zračna znamenja imate prosto pot za uresničitev svojih načrtov. Aspekt Lune z Marsom vas bo odlično podpiral, zato se izrazite in delujte, uspevalo vam bo. V popoldanskih urah bo Luna v kvadratu z Venero, kar bo povzročilo nekaj nezadovoljstva in čustvene preobčutljivosti pri rojenih v ovni, tehtnici, raku in kozorogu. Potrudite se za pozitiven pristop in dobro voljo!

Sobota, 23. julij: Sonce bo zapustilo znamenje raka in vstopilo v znamenje leva, kjer

je tudi doma. Zaradi tega bo njegov vpliv en mesec močnejši, saj bo v domicilu. Močna, prodorna energija bo izpostavljena, akcije bodo aktualne, želja po spremembah in tudi dokazovanju bo povečana. Luna bo prestopila v znamenje bika in bo še v jutranjih urah v kvadratu s Soncem, nastopil bo zadnji lunin krajec. V delovanje bo potrebno vnesti več previdnosti, se umiriti in prilagajati okolici ter ljudem v bližini. Slednje velja zlasti za bika, škorpione, leve in vodnarje. Kasnejši aspekti tega dne bodo prinašali umirjenost.

Nedelja, 24. julij: Preživite ta dan v naravi, pojdite na izlet, organizirajte kakšno srečanje ali piknik, saj bodo vaši čuti zaradi vpliva Lune v znamenju bika uživali prav v vsakem trenutku. Ne pretiravajte pri hrani, saj bo želja po kulinaricnih užitkih povečana, poskrbite raje za več gibanja, razgibanja in rekreacije.

Ponedeljek, 25. julij: Dopoldne bo Luna skladna z Venero, kar bo vplivalo zelo pozitivno na razpoloženje, še posebej dobre volje boste rojeni v vodnih in zemeljskih znamenjih. V popoldanskem času bo pretil povečan stres, tudi nervoza. Zaradi vpliva Merkurja bo tudi težje komunicirati, kar bo prisotno tudi v večernih urah, ko bo Luna prestopila v znamenje dvojčka in bo v kvadratu z Neptunom.

Astrologinji GORDANA in DOLORES

Iz preteklosti vas preko sedanjosti popeljemo v prihodnost

Astrologinja Gordana

je dosegljiva na

041 404-935

cena minute pogovora

je 1,99 EUR z DDV,

in na facebooku

Astrologinja Gordana

Astrologinja Dolores

je dosegljiva na

090 64-30

cena minute pogovora je

1,99 EUR z DDV, in na

www.dolores.si

TERAPEVT SVETUJE

Že stotič odhajam za vedno

Veliko nas je sanjalo, da bomo imeli popolnega partnerja, otroke, hišo, dobre avte in službo. Veliko energije smo predvsem vložili v iskanje tistega pravega. Mogoče tudi našli, a kaj, ko se je pokazalo, da ta »the one« ni to. Nekateri že v vezi prebolijo partnerja, drugi za to rabijo veliko daljše obdobje. Nekateri odhajajo in se vračajo, nikomur ni več jasno, zakaj, in okolica je že obupala, za partnerja, ki se vrača, pa so našli veliko »imen«.

Večina nas razume, da ko je nečesa konec, je konec. Zapreš vrata, dvigneš glavo, vzameš iz situacije najboljše in greš dalje. Čisto preprosto. A žal ni tako. Srce ima prevečkrat razloge, ki nimajo nič skupnega z zdravim razumom. Pregovor, da je v ljubezni logično zgolj to, da ni nič logičnega, drži. Ljudje, ki se vračajo k svojemu bivšemu partnerju, pa naj bo ta dober ali slab, so na nek način odvisni, a od substance, ki jo je težko pozdraviti brez pomoči. Odvisni so od odnosov. Rabi jo odnos, pa naj bo ta še tako nemogoč, nemoralen in boleč. Ta potreba je tako močna, da gre preko vseh moralnih načel. Nič jih ne ustavi, nič ne spametuje, so kot zombiji, ki tavajo brez cilja.

Odvisnost od odnosov

A kaj je tisto, kar jih sili v takšno življenje? Največji doprinos so dali starši. A da ne bo pomote, niso spet starši krivi za vse. Ljudje, ki

so odvisni od odnosov, so lahko živeli v čisto običajni družini, le odnosi v tej družini niso bili pravi. Ali sta manjkala oče, mati ali je bilo preveč oziroma premalo ljubezni, niso bili slišani, kljub temu, da so dobili vse ... Ni pomembno, kaj vse so dobili kot otroci, pomembno je, kaj so oni takrat doživeli in razumeli. Težko verjamem, da starši delajo namensko slabo svojim otrokom. Vsi več ali manj skušajo dati največ, kar lahko, in najboljše. Vendar je svet, kako to otroci sprejmejo, čisto drug. Nekomu lahko daš po svojem mnenju vse, a to še ne pomeni, da bo on mislil tako. Na primer stanš bo z vso vnemo otroku omogočil dopust na morju, to povedal vsakemu, da se nadvse trudi ... otrok pa bo ta dopust doživel kot katastrofo, ker je v vsem slišal le, da če njega ne bi bilo, bi bilo staršu bolje in se ne bi mučil za dopust, ko bi lahko šli tudi samo na bazen. V takšnih primerih in še bi se jih dalo najti, si otroci krhajo svojo samopodobo. Ravno samopodoba je tista, ki nam omogoči, da se razvijemo v odraslo in odgovorno osebo, ki ima vse attribute, da vstopa in izstopa v odnose normalno. Če tega ni, sta izbiri samo dve, odvisnost od odnosov ali ostati sam.

Piše: ALENKA GABROVEC, zakonska in družinska terapevtka

Torej, kaj vse se dogaja v glavi človeka, ki je odvisen od odnosa? Nevzdržna mu je misel, da bi bil sam, ker bi mu to pomenilo, da se mora soočiti sam s sabo. O sebi ima prepričanje, da ni vreden, da je zguba in da ne glede na uspehe, ki jih doseže v življenju, ni vreden, da bi bil sprejet in ljubljen. Po ljubezni hrepeni tako močno, da je pripravljen zanjo narediti vse. Četudi to pomeni, da bo od vseh 365 dni v letu dobil samo en dan ta občutek. Zanj je vreden in živi samo za ta dan, za tisti trenutek, ki mu daje polet. Ko tega ni več, začne noreti v sebi, saj nič več ni varno. Mogoče se sliši neumno, a varno mu je vse tisto, kar je večini nevarno. Težko je razumeti to in mogoče se sliši kot izgovor, a dokler si tega ne ubesedi in naredijo nekaj na lastni samopodobi, iz takšnega odnosa ne morejo. Lahko zamenjajo partnerja, a pri vseh bo enako, ker nagonsko iščejo samo ljudi, ki jim bodo delali ravno to. Pot iz takšnega kroga je možna zgolj s pomočjo terapevta ali svetovalca ali mentorja, kogarkoli, ki ima znanje in načine, kako priti iz takšnega stanja.

PRAV(N)I KORAKI

Prednik izginil v tujini

Vprašanje: Imam problem, za katerega ne vem, če je rešljiv. Šele letos, ko smo hoteli prepisati posestvo na sina, smo ugotovili, da sta v zemljiški knjigi vpisana realno breme in prepoved prodaje nepremičnin v korist našega prednika, ki je v začetku prejšnjega stoletja odšel v ZDA. Po nekaj letih se je za njim izgubila vsaka sled. Pojasnili so mi, da bi potreboval za izbris iz zemljiške knjige izpisek iz matične knjige umrlih. Tega izpiska nikjer ne dobim.

Odgovor: Brez dokazila, da je oseba, v korist katere

je v zemljiški knjigi vpisana neka korist, umrla, izbrisa ne boste mogli urediti. Če izpiska ne dobite v Sloveniji, ker je oseba očitno umrla v tujini, ga boste morali dobiti v državi, kjer je ta oseba nazadnje živela in umrla. Zemljiški knjigi morate poleg predloga za izbris vpisane pravice predložiti tudi izpisek iz mrliške matične knjige. Če je ta v tujem jeziku, ga mora sodni tolmač prevesti.

Iz vašega vprašanja sem razbrala, da izpiska tudi v tujini ne boste mogli dobiti, saj pravite, da se je za pokojnim prednikom izgubila vsaka sled že pred leti. V tem primeru vam ne preostane drugega, kot da sprožite ustrezen sodni postopek za razglasitev osebe za mrtvo. Sodišče lahko razglasi osebo za mrtvo, če o njej v zadnjih petih letih ni nobene poročila, od njenega rojstva pa je preteklo 70 let

ali če o njej v zadnjih petih letih ni nobenega poročila, pa je verjetno, da ni več živa. Roka se štejeta od dneva, ko je bil po zadnjih poročilih pogrešanec brez dvoma še živ; če pa se tega dne ne da natančno ugotoviti, se štejeta roka od konca tistega meseca oziroma leta, v katerem je bil pogrešanec po zadnjih poročilih še živ. Kot navajate, je vaš prednik odšel v ZDA že v začetku prejšnjega stoletja, tako da pogoja, da je star več kot 70 let res ne bo težko dokazati. Kot predlagatelj boste morali dokazati tudi pravni interes, da se ugotovi, da oseba ni več živa. Ker ste lastnik nepremičnine, ki je obremenjena s pravico osebe, katere smrt naj se ugotovi, tudi to ne bo težko. Sodišče izpelje nato predpisani postopek in izda odločbo, s katero je pogrešani razglašen za mrtvega. Sodišče določi dan, po možnosti tudi uro, ki veljata za čas pogrešančeve smrti.

Sodišče pošlje pravnomočen sklep o razglasitvi za mrtvega pristojnemu matičarju zaradi vpisa v matično knjigo umrlih. Na tak način boste lahko prišli do listine, na podlagi katere boste predlagali izbris vpisanih pravic.

Mag. ANITA DOLINŠEK, pravnica

Odgovor na vprašanje je podan teoretično glede na posredovane podatke in je izključno informativnega značaja. Z vsemi okoliščinami in podatki vašega primera nismo seznanjeni in ne prevzema nobene odgovornosti za morebitne nepravilne ali napačne pravne nasvete, nasvet pa uporabljate izključno na lastno odgovornost. Za celovito pomoč svetujemo, da se osebno oglašite pri pravem strokovnjaku.

ROŽICE IN ČAJČKI

Sivka za sproščeno in ležerno poletje

Sivko oziroma lavando pogosto povezujemo z vročimi poletnimi dnevi in nočmi na Hvaru ali z nepozabnimi, skoraj rajskimi dnevi v Provansi. Kjerkoli v Sredozemlju se lahko naužijemo božanskega sivkinega vonja in spočijemo oči na njenih prostranih zasajenih vijoličnih in hipnotičnih poljih. Skoraj nedopustno bi bilo, če z dopusta ob morju ne bi prinesli kakšne sivkine vejice, vrečice ali eteričnega olja.

Po sivko (*Lavandula angustifolia*) ni treba v južne kraje, kajti Slovenci ta razvejan grmiček tipičnih sivozelenih vej pogosto gojimo na domačih vrtovih, čeprav sivka na jugu bistveno močnejše diši kot pri nas. A že »naš« vonj je tako rajski, da bi človek cel dan stal na vrtu in vdihaval lavandine dehteče vonjave.

Piše: PAVLA KLÍNER

Sploh se ne čudim, da po njej še levi in tigri postanejo pohlevni. Vonj po sivki je namreč tako zelo pomirljiv, sproščujoč in prijeten, da človek ali žival ob njem pač ne moreta biti napadalna, razdražena in sitna. To njeno pomirjujočo noto s pridom uporabljamo v terapevtske namene. A ne preskakujmo, do njenih zdravilnih adutov bomo še prišli. Najprej, kot se spodobijo, nekaj osebnih podatkov gospodične lavandule, rožice z veliko začetenico.

Izvirna z območij Sredozemlja, kjer že od nekdaj uživa v dišeči družbi svojih tesnih sorodnikov – timijana, žajblja in rožmarina. Posuta je s sivimi dlačicami, med katerimi so žleze, kjer nastaja eterično olje. Cvetoivi so razvrščeni v vretencih in se pojavijo sredi poletja. Nabiramo jo zgodaj zjutraj. Poznamo trideset vrst sivke, ki razširjeno raste po vsem Sredozemlju. Najbolj razširjena so navadna, prava sivka in ozkolistna sivka, obstaja pa še veliko vrst vzgojenih sivk. Njene lepote se bomo še posebej naužili v Franciji, Dalmaciji, Grčiji, Italiji in severni Afriki. Botanično ime lavandula izvira iz latinskega izraza »lavare«, kar pomeni umivati ali prati, in se nanaša na uporabo sivke kot dodatka kopeli. In res, slavnih rimskih kopeli ni bilo brez dodatka lavande. To mesto si je prislužila zaradi svežega in opojnega vonja ter razkuževalnih lastnosti. V srednjem veku so vrečice sivkinih cvetov na veliko uporabljali kot zaščitno sredstvo proti okužbam. Zdravilna moč sivke izhaja

iz eteričnega olja. Ugodno deluje zlasti na živčevje, saj pomirja, sprošča, odpravlja živčne težave v menopavzi, vegetativno distonijo, depresijo, stres ... Cenijo naj jo tudi ljudje, ki so pretirano čustveni in občutljivi, ljudje, ki imajo težave s spancem, tisti, ki jih mučijo glavoboli in migrena, in tisti, ki imajo prebavne težave, ki so psihičnega izvora. Sivka spodbuja prebavo, blaži trebušne krče, vetrove in napenjanje ter pospešuje izločanje žolča. Preprečuje tudi driske in vrenje v črevesju. Sivka je blagodejna tudi za dihalo. Za učinkovito se izkaže zlasti pri astmi, kašlju, bronhitisu in nahodu. Čaj pripravimo kot poparek: eno ali dve žlički posušenih cvetov prelijemo s skodelico vrele vode, pustimo pokrito stati deset minut, nato precedimo. Pijemo dve do tri skodelice ne preveč vročega čaja dnevno.

Tako kot so se nekoč Rimljani, se tudi mi radi namakamo v dišečih sivkinih kopelih. Pošteno nas osvežijo in pomirijo ter izboljšajo splošno počutje. Z njimi spodbudimo prekrvavitev, lajšamo stres, depresijo, živčne težave v menopavzi in še mnoge druge tegobe. Eterično olje sivke deluje analgetično, antidepresivno, antiseptično, antivirusno in deodorantsko. Za koristnega se izkaže kot prva pomoč pri opeklinah, ranah, vnetjih ter pikih žuželk.

Rečica kot nebeška vas

Minule dni so se na Rečici ob Savinji ustavili ustvarjalci novega slovenskega celovečernega filma *Nebeška vas*, ki jih je v to okolje pritegnila idila trškega oziroma vaškega življenja.

Kot navajajo ustvarjalci, po dolgih sušnih letih filmske produkcije igranega celovečernega filma v Mariboru nastaja v neodvisni produkciji Kramberger & Uran novi celovečerec. Režiser **Rudi Uran**, avtor desetih dokumentarnih filmov, je s skupino filmskih zanesenjakov sestavil ustvarjalno ekipo, ki bo do konca avgusta posnela nov film, ki ga bodo premierno predstavili junija prihodnje leto ob prazniku Občine Rečica ob Savinji.

Film govori o Jonu, ki ga pripelje želja po samoizpolnitvi v majhno, navidez idilično vasico. Kot tujec si želi ustvariti mirno in intimno življenje, kjer bi lahko ponovno osmisli svoje umetniško ustvarjanje. Vendar mu to v tem tujem ruralnem okolju ne uspeva in tako še bolj tone v brezizhodnost ter osamljenost. Nekega dne vstopi v njegovo življenje dekle po imenu Angel. Jon hitro ugotovi, da ima dekle nenavadne sposobnosti ... V filmu igrajo László Varvasovszky, Staša Lugovski, Marjeta Lužnik, Neža Štiglic in številni drugi, kot statisti pa so nastopili tudi domačini z Rečice.

US

Vitalna zlatoporočenca

Pri Žuževih na Ložnici pri Žalcu je bilo minulo soboto slovesno. Zlato poroko sta namreč v krogu svojih najdražjih praznovala Vera in Franc Žužej. Obred zlate poroke, ki je bil v Savinovi hiši v Žalcu, sta opravila žalski župan Janko Kos in matičarka Diana Šeliga.

Ta zlati jubilej so, tako kot je navada, obogatili številni spomini na 50 let dolgo skupno prehojeno pot zlatoporočencev. Franc se je rodil v Drešnji vasi pred 72 leti, Vera pa dve leti pozneje v Celju. Oba sta bila uspešna v svojih poklicih, Vera kot učiteljica, Franc pa kot strokovnjak za kmetijstvo. Vera je za svojo ustvarjalnost na glasbenem in kulturno-umetniškem področju prejela številna priznanja, med drugim zlato Gallusovo značko ter Savinovo priznanje. Zadnjih 15 let je bila zaposlena na Zavodu RS za šolstvo in je avtorica šestih knjig oziroma publikacij. Franc je bil vsa leta zaposlen v Hmezadu, od tega 35 let na odgovornih vodilnih mestih, deloval je tudi v krajevni

skupnosti Petrovče in bil podžupan Občine Žalec. Je prvi predsednik in ustanovitelj Društva strokovnjakov in managerjev v občini Žalec in soustanovitelj Društva savinjskih vinogradnikov.

Njuna skupna življenjski pot ni bila ravno z rožicami poslana, vendar sta z ljubeznijo, medsebojnim spoštovanjem in odločnostjo dosegla, kar sta pričakovala. Imata hčeri Darjo in Anjo, na kateri sta ponosna, prav tako pa tudi na oba zeta, štiri vnuke, Stašo, Matevža, Valentina in Aljaža. Njun dom je zanje vedno odprta in dobro vedo, da jih tam čakata potrebna pomoč ali podpora. Upokojske dni, ki so zelo delovni in aktivni, izkoriščata z vrtnarjenjem, Francu je v posebno veselje obdelovanje vinograda in negovanje vina, svoje znanje in izkušnje pa z veseljem prenašata na svoje vnuke. Ob svojem prazniku sta bila deležna številnih čestitk in najlepših želja. Rdeča nit vseh je bila še veliko zdravih, srečnih skupnih let.

TT Filmski ustvarjalci so v tednu dni na Rečici in v okolici posneli kar nekaj prizorov.

Ste v družini veseli naraščaja? Bi radi veselo novico sporočili še drugim?

Pošljite nam podatke o rojstvu otroka in objavili jih bomo v rubriki **Imamo dojenčka!**

Na naš elektronski naslov tednik@nt-rc ali po pošti na Novi tednik, Prešernova 19, 300 Celje, sporočite podatke o otroku in materi. Zraven lahko priložite tudi fotografijo.

66 let
Z VAMI IN ZA VAS
VSAK TOREK IN PETEK
facebook Novi tednik in Radio Celje
www.novitednik.com

novitednik

FOTO TEDNA

Foto: SHERPA

Borči in Katka, made in Slovenia